

Regd. No. M. 2210

வருஷ சந்தா ரூ.1-8-0.

1472

சிரியர் : வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள்.

JAGANMOHINI

[மலர் V.]

[இதழ் 5]

தனிப் பிரதி அணு 3.

3L
 ம21, N22 JM
 N28.5.5
 182845

ஜகன்மோகினி ஆபீஸ்.

26, தோடித் தெரு, :: திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

குறிப்பு:—ஒவ்வொரு மாதமும் கடைசித் தேதிக்குள் சஞ்சிகை வெளியாகும்.

ஐ கன் மோ கி னி

இது ஒரு சிறந்த மாதாந்த நாவல் பத்திரிகை. இதன் 5-வது ஆண்டு 1927-ஓடு டிசம்பர் முதல் ஆரம்பம். இவ்வாண்டில் ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாளால் இயற்றப்பட்ட “ராதாமணி” என்னும் அருமையான துப்பறியும் நாவலும், ஹாஸ்யவிலோதங்களும், வேறு சில விஷயங்களும், காவியங்களும் வெளிவருகின்றன. இதன் வருடச்சந்தா உள்நாடு, வெளிநாடு இரண்டிற்கும் ரூபாய் 1-8-0.

ப த் ம சு த் த ர ன்

இதில் மேனாட்டு நாகரிகத்தின் ஆடம்பரமும், முடிவில் அதனாலடையும் துன்பங்களும், பண்டைக்கால பழக்கத்தின் பெருமையும், கதாநாயக நாயகியின் ஒவ்வொரு அம்சத்தின் உயர்ந்த நோக்கமும், காதலின் திறமையும், துப்பறிபவரின் விசித்திரமான செய்கைகளும், செல்லப்பாவின் துயரமும், அவன் தன் தீயொழுக்கத்திலிருந்து உடனே திருந்துவதும், அவனது பெற்றோரின் நிலைமையும், மணத்தக்காளியம்மாள், சுண்டைக்காயம்மாள், அழுமுஞ்சி அண்ணாவி இவர்களின் ஹாஸ்ய ரஸப் பிரதானமான செய்கைகளும் இன்னும்ற்ற ரஸபாவங்களும் படிக்கப் படிக்க சலிப்பென்பதே தராமல் ஆநந்திக்கச்செய்யும். சித்திரப் படங்களுடன் கூடியது.

விலை ரூபாய் 2-8-0.

“ஐகன்மோகினி” ஆபீஸ்,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

Rupees 800 in Prizes

Solve at Once x-words Competition No. 5

Re. 1 for first entry.

Subsequent Entries As. 12 only.

Closing date 30th May 1928.

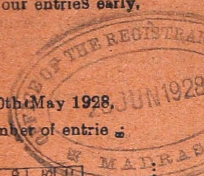
Post Your entries early.

Results intimated 15th June.

Seven entries for Rs. 5.

Rs. 50 for Correct solution received before 20th May 1928.

Rs. 50 for the envelope Containing largest number of entries.

I accept the decision of the management as
legally binding on all matters

Name

1	2	3	4	5		6	7	8	9	10	11
12						13			14		
15						16		17			
18				19					20		
21			22	23				24		25	
		26	27					28	29		
		30					31			32	
33											
	34										
35		36				37					38
39					40						41
42				43						44	
45					46				47		
48						49			50		
51								52			

Address

Register your name by sending Re. 1 before 15-5-28.

Rules as usual.

For leaflets apply with two half anna Stamps before 10-5-28.

and all Communications should only be addressed to

The Manager

Post Box No. 244

G.P.O. Madras.

Across.

Down.

<p>1. To irritate.
 7. A wall (Shak)
 12. A tale of 500 herrings.
 13. A Sudden severing aside.
 14. Shivering.
 15. A Two masted square
 rugged vessel.

 16. An artifice.
 17. Well done
 18. Contrivance.
 19. The light frame between
 tympan and the form.

 20. A Habitual drunkard.
 21. None is.
 23. Lukewarm (Rev).
 25. L T. (act).
 26 To spread
 28. The Cry of a sheep.
 30. A mineral.
 33. A photo process picture
 printed in colours.

 34. To grieve.
 36. A small insect of proverbial
 industry.

 37. Any distinctive Doctrine.
 39. & 41. Without. (Scot)
 40. To return.
 42. A Perennial Polynesian
 herb.

 43. Power of holding.
 44. A hobgoblin.
 45. To watch.
 46. An ecclesiastical Council.
 47. A freehold Estate (Rev)
 48. A horse.
 49. Water congealed by frozing.
 50. A small stream (Rev).
 51. A faggot.
 52. A brilliant discovery (Rev).</p> | <p>1. To enclose a dike.
 2. An English wild cherry.
 3. Any allurement or Temptation.

 4. A prickly shrub (Curt &
 Jumb).

 5. I. E. (Act)
 6. Shining in the dark like a
 morning Star,

 8. More
 9. Wild Ox (Latin)
 10. A ring. (Shak)
 11. A seasaw. (Jumb)
 13. A Sage (Jumb)
 16. (a) Carrion.
 22. Crawling.
 24. A net work of crossed bars.
 27. A footing (Spens & Rev).
 28. Pertaining to Life (Curt)
 29. Indo-European.
 30. Pertaining to theo.
 31. An uncle.
 32. A monkey.
 35. A Russian coin.
 38. To make sure.
 40. A thing.
 41. A genus of parasatic fungi
 (Curt).

 44. A frolic (Scot & Jumb).</p> |
|---|--|

RULES FOR ENTRANCE.

1. Rs. 500 will be awarded as 1st prize for the correct or the nearest correct solution. Rs. 200 will be awarded as the 2nd prize to the next best solution. When ties occur prizes are equally divided. Prizes may be increased in number and value if entries permit, or combined if occasion should arise.

(a) Ten consolation prizes of the value of Rs. 5 each will also be awarded to the most deserving entries, apart from winners of prizes (1) and (2), and also a cash prize of Rs. 50 for the first correct solution received before 20-5-28. Rs. 50 will be awarded to the envelope containing the largest number of entries.

2. One Rupee must accompany the first entry and annas twelve for every subsequent or alternative entry. The same may be sent by Money Order or by Insured Post. Any number of entries may be sent in one cover by any number of competitors. Alternative entries must be sent on separate sheets accompanied by additional fees. Entries are accepted on plain paper and in Column form. Leaflets containing the puzzle will be sent to those who require on receipt of two half anna stamps. Competitors are requested to write their addresses legibly both in the M. O. coupon and in the entry form. Entries containing stamps will be disqualified. Rs. 5 for seven entries may be sent. If more than 25, entries will be charged at ten annas per entry.

3. No responsibility can be accepted for loss of entries or fees.

4. A correct solution is one which agrees letter for letter with the Key Solution deposited with the Manager Swarajya and Jaganmohini. The scrutiniser's decision is final and legally binding in all matters.

5. Entries and all communications are to be addressed only and not in any other manner to The Manager, Post Box No. 244, Madras, South India or M. V. Saranathan, 53, R. R. Sami Koil St, Mamba'am, Saidapet P. O. Madras. Entries must reach on or before 30th May 1928. Names of prize-winners will be sent to all competitors.

6. Results of this Competition will be intimated along with the new Competition on or after 15th June.

7. A candidate may register his name by sending Re. 1 before 20-5-28. For registered candidates entry fee will be charged at annas twelve for the first entry and annas ten for subsequent entries.

Diction-ry used :—Chambers 20th Century.

Please circulate this among your friends.

ANAGRAMS COMPETITION

NO. 2.

First Prize Rs. 100.

2nd Prize Rs. 50.

Special Prize of Rs. 25 for largest No. of entries.

Entrance Fee Re. 1.

Entries close 20th May 1928

Results Intimated 31st May 1928

1. OESR

5. UMTS

2. OUTR

6. YSTX

3. EFLI

7. EUSITP

4. OOPL

8. UYTDS

EX. ELYPR—REPLY.

Rules: Same as × words Competition

Post Box No. 244,

MADRAS G. P. O.

ஓம்

ஜகன் மோகினி

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு
ஜகன்மோ கினியென்னுஞ் சஞ்சிகையைக் காக்க
ஜகன்மோ கினி ! மனத்தைச் சார்ந்து

மலர்
V

விபவநடு சித்திரைமீ

இதழ்
5

April 1928.

கடவுள் வணக்கம்

திருவல்லிக்கேணி பஞ்சரத்தம்
மனனாதன் துதி

2. ஆதிபரந்தாமனும் ஆதித்தன் குலராமன்
அர்ச்சனை செய்தகோனே !
ஆதிசேடன் மீதில் ஆர்வமுடன் சயனித்த
அழகிய மணாளகோனே !
கோதிலாப்பத்தனும் குணமுடை விபீஷணன்
குறைதீர்த்துக் காத்தகோனே !
கோள்ளிடக் கரைதனில் கொண்டாட தாசர்கள்
கோயில் கொண்டருளும் கோனே
சீதரா! எழில்வேத வல்லியைச் சிறப்புடன்
திருமன்றல் செய்தகோனே!
சேகமேலாம் புகழோங்கும் திருவல்லிக்கேணியில்
திருவுடன் ஒளிரும் கோனே!
ஜோதிஸ்வரூபனே! சுந்தரி மணாளனே!
சுகுமார தீரகோனே!
துமலர்ப்பாதனே! தோண்டர் தோழும் நாதனே!
சுகுணனே! சரணம் கோனே!
(தொடரும்)

வை. மு. கோ.

அநுபவ நீதிசாரம்.

(33) இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் சொல்வது; இரண்டும் வெளியாகி விடும்போது தப்பவழியின்றி இருபுறத்திலும் இழிச்சொல் கேட்டுக்கொள்வது என்ன தலைவதியோ!

(34) சம்சாரத்தில் எத்தனையோ குறைகள் காணலாம். அவைகளைத் தையும் பிறரறியாவாறு பூடகமாய் நடத்துவதுதான் சாமர்த்தியம்.

(35) பண்பும் பருவமும் பாவையர்க்குச் சத்தரு குணமும்; தாரித்திரிய மும் சூலயாத மித்திரர்கள்.

(36) உறுதி என்பது ஒன்றுதான். அவ்வுறுதி தளர்ந்தால் இறுதிவரையில் துன்ப மேற்படுவது திண்ணம்.

(37) எத்தனை கஷ்டங்கள் உற்றகாலத்தும் அதனை சகிக்கக்கூடியவன் தான் உண்மைக் காதுள்ள மனைவி.

(38) இன்பமற்ற இல்லறத்தை இழிநாகிற்கே ஒப்பிடலாம்.

வை. மு. கோ.

ஹாஸ்யத்துணுக்குகள்.

(1) சுப்பன்:—என்டா?பாதி சாப்பாட்டில் எங்கே எழுந்து சென்றாய்?

குப்பன்:— வயிறு நிறைந்துவிட்டதா என்பதை நிலைக்கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொண்டு வாச்சென்றேன்.

(2) நீதிபதி:— நீ ஏன் அவனை அடித்தாய்?

குற்றவாளி:— ஐயா! அவன் என்னை அடிப்பதாகக் கூறினான். உடனே நான் கோபத்துடன், என்னை யடித்தால் நானும் உன்னை இப்படி அடிப்பேன் என்று அடித்துக் காட்டினேன். வேறொன்றுமில்லை.

(3) உபாத்தியாயர்:— உன்னோடுகூடப் பிறந்தவர்கள் எத்தனைபேர்?

பையன்:— தலைமயிரும், பல்லும் தவிர பாக்கியங்கமுற்றும் என்னுடன் கூடவே பிறந்தவைகள் தான்.

(4) தாகத்திற்கு ஒருவன் தண்ணீர் குடிக்கின்றான். அவனை மற்றொருவன் பார்த்து “என்னடா தண்ணீர்குடிக்குபோது புதுமாதிரியாக தந்தியடிக்கக் கண்டுபிடித்து விட்டாயே! யாருக்குத் தந்தியடிக்கின்றாய்?” என்றான். பக்கத்திலுள்ளவன் “என்னடா! தந்தியாவதென்ன?” என்று கேட்க அவன் தண்ணீரை வாயில் வாங்கித்துக்கொண்டு கடக் கடக் கடக் டடடட. வென்று தந்தியடிப்பதுபோல் ஒசை செய்வதால் கூறினான்” என்றான்.

வை. மு. கோ.

SHANBAGA VIJAYAM

More Appreciations

தங்களால் எழுதப்பெற்ற சண்பகவீஜயம் (Two sisters) என்னும் நவீனம் படித்தேன். இது பரோபகாரமும், சகோதர ஒற்றுமையும், ஜனபிமானமும் நிறைந்த விளங்கும் இனியதோர் நாவல். வீரத்தன்மையும், விச்வாஸமும் நிறைந்த ஜானகிபாயின் தீரச்செயல்கள் படிப்போர் மனதைபரவசப்படுத்தும். இந் நவீனம் நம்மவர்க்கு அரிய நன்மதிகளை வற்புறுத்திக் கூறுவதால் மிகவும் கொண்டாடத்தக்கது. இக்காலத்தில் பெற்றோர்கள் மக்களைத் தங்களிஷ்டப்படி யல்லாது அவர்கள் மனம்போனபடி செல்லவிட்டு, மாமி, மாமன் முதலியவர்களை கஷ்டப்படுத்துவதும் பிறகு நற்புத்தி வந்து மேம்படுதலையும் இதில் நன்கு விளக்கிக்கூறியிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீமதி V. M. கோதைநாயகி அம்மாள் இந்நாவலைப்போல் இன்னும் நவீனங்கள் வெளியிடுவதற்கு பூர்ணஆயுளை அளிக்கவேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு தமிழ்தேசத்தார் வீட்டிலும் இந்நாவல் உட்சென்று நம் சகோதரர்களுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் நற்புத்தி தரவேண்டுமென்றும் திருவருளைச் சிந்தித்து கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

S. V. R. Room }
Sengalipuram }

S. V. NAGESWARA AIYER,
14. April 1928.

இதன் கதாநாயகிகளான சண்பகவல்லி, விஜயலக்ஷ்மி எனும் ஏழ்மைச் சிறுமிகளின் உன்னத குணங்கள் யாவராலும் போற்றத்தக்கதாயிருக்கின்றன. தவிரவும்,

“மாதவனே இதுவுமுன் சோதனியா” எனும் முதல் அதிகாரத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்ததும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சோகம், பக்தி, ஹாஸ்யம், வீரம், சிருங்காரம் முதலிய நவாஸங்களையும் சேர்த்து ஆங்காங்கு பெரியார்களின் பாடல்களையும் விஸ்தாரமாக அமைத்துக்காட்டி யிருக்கிறது.

இதில் ஒரு பகுதியில் மருமகளாய் வாய்க்கப்பட்ட பெண்ணாகிய விஜயலக்ஷ்மி நற்குண நற் செய்கைகளை யுடையளாயிருந்தும் அன்னவளுக்கு மாமியும், நாத்தியும் செய்யும் கொடுமைகளை வாசிக்க எனக்கு ஆரத்தியாய் மேலிடுகிறது.

இன்னொரு பகுதியில், கண்ணம்மாள் என்பவள் தன் புருடனாகிய தாமகோடி என்பவனை கைவசப்படுத்திக்கொண்டு முன்னறி தெய்வங்களாகிய மாமனார், மாமியார் இருவரையும் அடித்து ஹிம்சிப்பதை வாசிக்க மிகவும் பரிதாபமாயிருக்கிறது.

கடைசியில் மருமகளைக் கொடுமைசெய்யும் மாமியும், நாத்தியும், மாமனார், மாமியார் இருவரையும் அவகழியம் செய்யும் துஷ்ட மருமகளும் அடையும் தண்டனைகளை நன்றாக விளக்கிக்காட்டி யிருக்கிறது.

பரிசுகளின் விவரம்.

நான்காவது சஞ்சிகைக்குப் பிறகு பணம் அனுப்பியவர்களில் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு பரிசுகள் விழுந்திருக்கின்றன.
சந்தா நெம்பர்.

997. Mrs. R. Ranganayakiammal, Tanjore.

2500. The Tilak Pusthakalaya, Jamshedpur.

மேற்கூறியவர்கள் தமக்கு வேண்டிய புத்தகங்களைத் தெரிவித்தால் அனுப்புகிறோம்.

அடுத்த சஞ்சிகை வெளியாவதற்குள் சேரும் சந்தா நேயர்களுக்கும் இதே மாதிரி இரண்டு பரிசுகள் கொடுக்கப்படும். பழைய சந்தாதாரர்கள் தங்களது சந்தா நம்பரை அவசியம் தெரிவிக்கக் கோருகிறோம்.

“ஜகன்மோகினி”யில்

வெளிவந்த நாவல்கள்.

மலர் I.	ஸ்ரீமான் வஜ்ரீர் கே. துரைசாமி அய்யங்கார் எழுதிய காளிங்கராயன் கோட்டை ரகசியம் (2-பாகங்கள்)	ரூ. 4 0 0
மலர் II.	விலாஸவதி (2-பாகங்கள்) ஸ்ரீமான் அ. முத்துகிருஷ்ணன் எழுதியவை. கனக சபை கோகிலம்	ரூ. 3 0 0 ரூ. 1 8 0 ரூ. 0 6 0
மலர் III.	ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள் எழுதியவை. வைதேகி (2-பாகங்கள்)	ரூ. 2 8 0
மலர் IV.	பத்மசுந்தரன் (2-பாகங்கள்) சண்பக விஜயம்	ரூ. 2 8 0 ரூ. 1 12 0

“ஜகன்மோகினி” சந்தாதாரர்களுக்கு குறைந்த விலை.

வைதேகி ரூ. 2 0 0
பத்மசுந்தரன் ரூ. 2 0 0
சண்பகவிஜயம் ரூ. 1 8 0

“ஜகன்மோகினி” ஆபீஸ்
26, தேரடித் தெரு
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

இனம்!

இனம்!

முற்றிலும் இனம்!

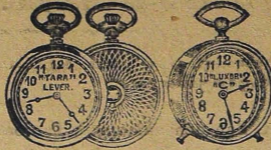
'O' ரிஜிஸ்டர் |

'O' ரிஜிஸ்டர் |

டைம்பீஸ்

டைம்பீஸ்

இனம்.

இனம்.

எங்களின் “தாரா” லீவர் 18-காரட்டு ரோல்டுகோல்டு பாக்கட் கடியாரம் பின்புறம் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதை வாங்குகிறவர்களுக்கு “C” டைம்பீஸ் இனமாக அனுப்பப்படும். விலை பாக்கட் கடியாரம் 1-க்கு இனமுடன் ரூ. 5. இக்கடியாரத்தில் உள்ள டையலின் பேரில் ஐந்து வருஷம் உத்திரவாதம் என்று அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. முன்னுங்கள்.

காப்டன் வாச் கம்பெனி, தபாற்பேட்டி நெ 265, மதராஸ்.

ஒரு மாதம்

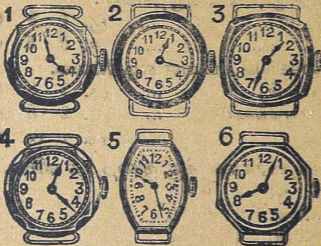
பாதிவிலை!

பாதிவிலை!

வரையிலும்

அசல் விலை ரூபாய் 14.

பாதி விலை 7

22 காரட்டு ரோல்டுகோல்டு கைகெடியாரம் 10 வருஷம் உத்திரவாதம். பார்வைக்கு அழகாயும், இக் கெடியாரங்களில் எம்மாதிரி ஷேப் ஆனபோதிலும் அனுப்பிவைக்கப்படும். பாதிவிலை ரூ 7. ஒவ்வொரு கெடியாரமும் ஒரு பட்டு பட்டையுடன் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

ஸ்வான் ஹவுஸ்.

தபால் நெ, 508, பி, டி, மதராஸ்.

“கிருஷிகன்”

ஓர் மாதாந்த விவசாயப் பத்திரிகை.

பத்திரிகாசிரியர்கள்:....

- (1) ராப்பஹதூர் ஜே. செல்வரங்க ராஜு
பென்ஷண்ட் விவசாய டெப்டி டைரெக்டர்
- (2) J. R. ரங்கராஜு

வருஷ சந்தா தபால் கூலி உள்பட ரூபாய் ஒன்றுதான்.

எல்லோரும் சலபமாய் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய எளிய நடையில் கிருஷிகருக்கு அனுகூலமுண்டாகக் கூடிய வழிகளை எடுத்துக் காட்டுவதிலும் கிருஷிகருக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களை நிவர்த்திப்பதிலும் “கிருஷிகனு”க்குச் சமானமான பத்திரிகை கிடையவே கிடையாதென்பது நிச்சயம்.

“கிருஷிகன்” பத்திரிகையானது சுயநலத்தைக் கருதாது விவசாய அபிவிருத்தியையும், அதன் மூலமாய் தேச சேஷமத்தையும் கருதி வெளிப்படுவதால் வருஷ சந்தா தபால் கூலி உள்பட ரூ. ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி. பி. மூலமாய் அனுப்பினால் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கூலி சேர்த்து ரூ 1-4-0 ஆகும். ஆகையால் உடனே ரூ. ஒன்று மணியார்டர் செய்து தங்கள் பேர்களைப் பதிவு செய்து பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மானேஜர் “கிருஷிகன்” ஆபீஸ்,

“ஐகந்நாதபாக்” சைதாப்பேட்டை, சேன்னை.

கம்மபாலன்.

தமிழ் மாதப்பதிப்பு. கிராமவாசிகளுக்கு அவசியமானது. வருஷ சந்தா ரூ. 1 தான். விளம்பரங்கட்குத் தகுந்த செலகரியமுண்டு. மாதிரிப் பிரதி இனும். கம்மபாலன் புக்டிபோலில் ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள் இயற்றிய நாவல்களும் மற்றெல்லாவித தமிழ்ப் புத்தகங்களும் கிடைக்கும். விவரமான கேடலாக்குக்கு எழு தங்கள்.

R. வெங்கடசாமி நாயுடு,

“கம்மபாலன்” பத்திராதிபர், திருத்தங்கல்.

கெட்டி சாயம்! உயர்ந்த உடை !! விலை நயம் !!!
உயர்தரமான பம்பாய்! கெட்டிச் சாயமுள்ள

கலர் புடவைகள்

இவைகள் தினந்தோறும் தோய்த்து அணியத் தக்கவை. கெம்புரோஸ், ஆரஞ்சு, பச்சை, சாக்கேட் நிறங்களில் கிடைக்கும். பெண்மணிகளைத் திருப்திப்படுத்த பளபளப்பும் வசீகரத்தோற்றமும் கொண்ட இவ்வாடைகளை வாங்குதலே சரி. அளவு 18 x 2½ முழங்கள்.

முதல் ரகம் விலை ரூ. 5-8-0 2-வது ரகம் ரூ. 4-8-0 பூக்கொடிக்கரை செய்து முந்தாணியில் பூவேலை செய்திருக்கும் உருப்படி 1-க்கு ரூ. 1-8-0 அதிகம்.

ஜர்மன் சில்க் புடவைகள்

சாதா: மயில் கழுத்து, பொன் வண்டு, மேகவாணம், மாந்துளிர், பச்சை, அரக்கு, கருப்பு முதலிய எல்லாக் கலர்களிலும் கிடைக்கும். பெண்களுள் முந்தாணி போட்டது. கலர் கொடாது. மனோகரமான மழமழப்பு. பளபளப்பு மாறாது. ரம்மியமான தோற்றமுள்ளது. நேர்த்தியான நெசவு கொண்டது. நீடித்து நிற்பது. உறுதியானது.

18 x 2½ முழங்கள் விலை ரூ. 11-8-0
ரவிக்கை துண்டு 1-க்கு 0-11-0

கொட்டி: கறைகளில் பேட்டு வைத்து உடலில் பவழக் கொடி, தந்திக் கம்பி, டில்லி தர்பார் முதலிய தினுசுகள் 18 x 2½ விலை ரூ. 12-8-0
ரவிக்கை 1 முழம் 0-12-0

மேற்படி பினைன், கொட்டி. தினுசுகளில் ருத்திராக்ஷப் பேட்டு வைத்து தலப்பிலும் ஜரிகை (கருக்காது) வேலை செய்ய உருப்படி 1-க்கு 3-0-0 அதிகம்.

குறிப்பு.—உத்தம உடைகளுக்கு உத்தரவாதம். ஆகவே நல்ல சரக்குகளை இங்கேயே வாங்குங்கள். ஆர்டருடன் கால் பங்கு முன் பணமனுப்புக. தபால் கூலி வேறு.

ஒரே சமயத்தில் 100 ரூபாய் சரக்கு வாங்குபவற்கு 1 ரூபாய்க்கு 0-1-6 வீதம் குறைக்கப்படும்.

ஸ்டீடி நெசவுச் சாலை,

ஏஜண்டுகள்
தேவை.

65, அரமனைக்கார வீதி,

ஜி. டி. சென்னை.

7-வது அதிகாரம்

மறைந்தோளிரும் நிறை மதியம்

தன்னிலை யழிந்து மூர்ச்சித்து விழுந்துவிட்ட மாகதவல்லி யின் பரிதாபத்தை என்னென்று விவரிப்பது? ஆற்றுவாருண்டோ! தேற்றுவாருண்டோ! ஐந்து நிமிஷம் கழிந்ததும் அவள் தானே மெல்லக் கண் திறந்து பார்த்து எழுந்தாள். தனது கண்களை அப் புறம் திருப்பிப் பார்க்க அவள் மனம் சற்றும் சம்மதிக்கவில்லை. துக்கமொருபுறம் வதைக்கின்றது. “ஐயோ! நமது பிறவி இவ் விதமாகவா முடிந்தது?” என்று ஏங்கித் தவித்து உருகுகின்றாள். “ஹா! கருணையங்கடலே! என்னைக்காக்க எழுந்தருளமாட்டாயா?” என்று எண்ணியிருக்கும் தருணம் தணிகாசலம் தனது குரலை மாற்றிக்கொண்டு “என் காதற்கிளியே! என் ஆவிக்கமுதே! என்ன யோசிக்கின்றாய்? பரபுருஷனைப் புதிதாகப் பார்க்கும் ஸ்திரீகளைப் போல் நீ நடிப்பது என்னை ஏனெனம் செய்வதுபோல விருக்கிறதே! உண்மையில் உன்மீது நான் கொண்டுள்ள காதலை ஈசனே யறிவார். இதை எனது உயிர் நண்பனும் உன் ப்ராணபதியுமாகிய தணிகா சலத்தினிடம் தெரிவிக்க அஞ்சியே தெரிவித்தேன். அவன் உன் னிடம் தெரிவிக்க மிக்க அஞ்சினான். பின்னர் நீ ரகவியத்தில் மற் றொருவனை நேசித்துப் பழகுவதை அவன் சமீபத்திலேயே அறிந் தானாம். நேற்று நீ பக்கத்துவீட்டுப் பெண்ணுடன் சேர்ந்து உன்சோரநாயகனுக்குக் கடிதமெழுதியதையும், பின்னர் அவனிட மிருந்து உனக்கு வந்த கடிதத்தையும், இன்னும் சில முக்கியவிஷயங் களையும் கண்டபின்னரே என்னையும் மகிழ்விக்கத் துணிந்து உன்னிடம் தெரிவித்தானாம். நீயும் சம்மதித்ததால் அவன் என்னிடம் தெரி வித்தான். இனி உன்னோடு வாழ்வதற்கு அவனுக்குச் சிறிதும் இஷ்ட மில்லாமையாம். என்னையே வெகுச்வாதீனமாயும் சுதந்தரத்துடனும் என்றும் அவனைப்போலவே உன்னை ஆண்டவரும்படி அவன் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டான். தாராளமாக இனிமேல் நீ சற்றும் வருத்தமின்றி என்னருகில் வந்து உனது தரிசனத்தைப் பூர்ணமாக அளிப்பாய், கண்மணி!” என்று அவன் கூறிக் கொண்டேவரும்

வார்த்தைகள் மரகதத்தின் செவிவழியே பாய்ந்து மார்பில் பேரிடியாய் இடித்துக் கொல்கின்றன. அதனால் அவள் மனநிலைமொழித் தம்பித்துச் சேர்ந்து துவண்டுவிட்டாள். தனது நாயகன் தன்மீது சந்தேகங்கொண்டிருப்பதினாலேயே அவன் நேற்றுமுற்றும் வித்யாசமாக நடந்துகொண்டான் என்பதைச் சமீபத்தில் அவள் உணர்ந்து கொண்டாள். “ஆ! விதியே!எனது ஊழ்வினை இவ்விதம் வந்துமுண்டதோ!ஐயோ!என்ன செய்வேன்?என் பதியின் மதியைக்கலைத்த மாவாவி யாரோ தெரிசிலேனே! எவராலும் சமீபத்தில் மாற்றக்கூடாத உறுதி வாய்ந்த என் காந்தனின் மனத்தை அநர்த்தம் விளைவிக்கக் கூடிய இவ்விதமாக யார் கலைத்தனரோ தெரியவில்லையே! ஆகா, என்ன மதியினம்!

‘தாந்தாமுற் செய்தவினை தாமேயனுபவிப்பார்
பூந்தாமரையேன் போழிவழியே—வேந்தே
யொறுத்தாரை யென்செயலா முரேல்லா மொன்று
வெறுத்தாலும் போமோ விதி’

—நல்வழி.

ஆ! ஈசா! எனது தலைவிதி இவ்விதமாகவா ஆகவேண்டும்? ஐயோ! வினை என்பது உலகிலுண்டு. ஆனால் இத்தகைய கன்ம வினையு முண்டோ!ஒருபாபமுமறியாத என்மீதா என்னேசர் சந்தேகங்கொண்டுள்ளார்? ஐயோ! இவ்வித சந்தேகங் கொண்டதனாலன்றோ என்னை இக்கதிக்கு ஆளாக்கி வினைத்தார். ஐயோ!

‘எழுதிய வாறேகா ணிரங்கு மடநெஞ்சே
கருதியவா ராமோ கருமங்—கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேன்
முற்பவத்திற் செய்த வினை’

—முதுரை.

ஸ்திரிகளுக்கு யௌவனம்மறைந்துஜொலிப்பதுபோலும்,ஆகாயத்தில் சந்திர சூர்யாதி நகூத்திரங்கள் மறைந்து தோன்றுவது போலும், கர்ப்பத்தில் சிசு மறைந்திருப்பதுபோலும், எனது தலை

விதி மறைந்திருந்து வெளிப்பட்டதோ! ஹா! என் செய்வேன்? கண்ணுக்கு இமைபோல் என்னை ஆதரித்துவந்த என் நாயகனின் மன மாறுபாட்டை நான் எவ்விதம் மாற்றுவேன்? ஐயோ! இதை எண்ணும் போது சர்வாங்கங்களும் பற்றி எரிகின்றனவே! வயிற்றிலும் மார்பிலும் என்னவோ சங்கடமுண்டாய்க் கலக்குகின்றதே! என்னருயிர் பிராணபதியின் களங்கமற்ற மனத்தைக் களங்கமுறச்செய்த சண்டாளர்கள் யாரோ தெரியவில்லையே! ஐயோ ஒரு சிறிய கோபம் இது கூறும் என்மீது கொள்ளாதிருந்த அவர் கடைசியில் உயிருக்கே ஏமகைத்தக்க இத்தகைய விபரீத எண்ணமா கொள்ளவேண்டும்? ஐயோ! இனி நான் அவர் காவில் விழுந்து வேண்டிக் கொள்ளலாம் என்றாலும் அவர் முகத்தில் எவ்விதம் விழிப்பேன்? ஆ! என்ன செய்வேன்? என் வினையை எவ்விதம் வெல்வேன்? ஐயோ! கொடிய வினையே!

‘தானே புரிவினையாற் சாரு மிருபயனுந்
தானே யனுபலித்த றப்பாது—தானாறு
கோடிகற்பஞ் சென்றலுந் கோதையீர் செய்தவினை
நாடி நிற்குமென்றார் நயந்து’

—நீதிவெண்பா.

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தோகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது

குறள்.

என்று இவ்வினையை வெல்பவர் அரிதென ஆன்றோர்கள் பாடிப் புலம்பியுள்ளபோது ஏதுமறியா இளம்பாவை யான் எவ்விதம் இவ்வாபத்தினின்றும் உய்வேன்? ஐயோ! சங்கரா!

“அரிது அரிது மாண்டிராத லரிது” என்றும்
‘எண்ணரிய பிறவிதனில் மாண்டிப் பிறவிதான்
யாதினு மரிதரிது காண்
இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ
ஏது வருமோ வறிகிலேன்’’

என்றும் ஆன்றோர் கேவலமான இப்பாழும் மானிடப் பிறவியை உயர்த்திப் பாடிவிட்டார்களே! ஐயோ! இப்பிறவியி லறுபவிக்க நேரும் சுக துக்கங்களைச் சொல்ல வசமாமோ? இத்தகைய ஆபத்தில் சிக்கிய இப்பாழும் பிறவியை என்ன செய்தாலும் தீராதே! ஐயோ! என்ன செய்வேன்? என் னப்பனே முருகவேளே! இந்த இடரினின்றும் விடுபட வழிகாட் டாயோ!" என்று பலவிதமாக எண்ணிப் புலம்பிக் குமுங்கி இருக் கும் தறுவாயில் தணிகாசலம் நகைத்தபடியே, "ஆகா! என்ன ஜாலம் செய்கிறாள்! என்ன கோலம் காட்டுகிறாள்! என்னையே என்னுடைய சினேகிதன் என்று இவள் திட்டமாக நம்பியிருக்கின்றாள். தான் உடன்படுவதை உடனே தெரிவித்துவிட்டால் அவன் என்ன எண் னுவானே என்ற சந்தேகத்தினால் இவ்விதம் நாடகம் நடக்கின் றாள் போல விருக்கின்றது. உம். இன்னும் என்ன செய்கிறாள் பார்ப் போம்" என்று அவளைப் பார்த்தபடியே உட்கார்ந்திருந்தான்.

மரகதம் புலம்பிப் புலம்பி, உருகி தன்னை மீறிய துயரத்தினால் தன்னையே மறந்து உரத்த சத்தமிட்டு

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட

லிளக மனதழலின் மெழுகா

யிடையற துருகவரு மழைபோ லிரங்கியே

யிருவிழி கணீரிறைப்ப

வன்பினான் மூர்ச்சித்த வன்பருக் கங்ஙனே

யமிர்த சஞ்சீலிபோல் வந்து

ஆனந்த மழை பொழிவை யுள்ளன் பிலாதவேளை

யார்க்காக வடிமை கொண்டாய்

புன்புலான் மயிர்தோ னரம் பென்பு மொய்த்திடு

புலைக்குடிலிலருவருப்புப்

பொய்யல்லவே யிதனை மெய்யென்று நம்பியென்

புந்தி சேலுமோ பாழிலே

துன்பமாயலையவோ வுலக நடையையவொரு

சொப்பனத்திலும் வேண்டிலேன்

சுத்த நிர்க்குணமான பரதேய்வமேபரஞ்

சோதியே சுகவாரியே.

—தாயுமானவர்.

என்ற பாடலை வெகு உருக்கமாகப் பாடிவிட்டாள். இதைக்கேட்ட தணிகாசலம் “ஆகா! என்ன அழகு, என்ன சாரீரம்! முதலில் தான் பாடி ஆனை மயக்கிப் பின்னால் அருகில் அணுக எண்ணம்போலும். உம், நாமும் பேசாதிருந்தால் யாதேனும் சந்தேகத்திற்கிடமாகும்; ஆகையால் பேசுவோம்” என்று எண்ணியவளாய், மந்தகாசமாக நகைத்தபடியே “ஆகா! என் கண்ணே! என் மனத்திற்கும் செவிகளுக்கும் நீ ஊட்டிய அமுதமானது தேவாமிர்தத்தினும் சிறந்து விளங்கிற்று. உன்னைப் பாடச் சொல்லவேண்டுமென்று நானே எண்ணினேன். அதற்குள் நீயே பாடியது உனது புத்திசாலித்தனத்தையும், பதியின் வாக்கைப் பரிபாலனம் செய்யச் சித்தமாக விருக்கும் பக்தியையும் தெட்டென விளக்குகின்றது. எனது ஆசைக்களஞ்சியமே! நீயேன் அவ்வளவு தூரத்தில் தனிமையாக உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? இப்படி என்னருகில் வந்து உட்காரலாகாதா? இதோ! நானே உன்னைவந்து அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்” என்று கூறியபடியே அவளொதிரில் வந்து நின்றாள்.

அவன் கூறியமொழியிலிருந்தே இவளது உயிர் வெளிக்கிளம்பி விடும்போலாய்விட்டது. அவன் எழுந்து வந்து விட்டதைக் கண்டதும் இவள் உயிரற்ற சுவமானுளென்றே கூறலாம். இதுகாறும் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தைவிட்டுச் சட்டென்று எழுந்து சற்று விலகி தலை குனிந்தபடியே கண்ணீர் உதிர்த்தவாறு “ஐயோ! இவர் வலுவில் நம்மைத் தீண்டிவிடுவாரோ, என்ன செய்வேன்! ஆ! ப்ராணகார்தா! என்னை இத்தகைய ஆட்டம் ஆட்டி வைக்கும்படி. தமக்கு விபரீதசித்தம் உண்டானதற்குக் காரணம். எனது கன்மவினையே யன்றி வேறுமுண்டோ? நாம் இத்தருணம் பேசாமல் சும்மா நின்றால் இவர் தனக்கு நான் இணங்கிவிட்டதாக நினைத்துவிடக்கூடும். நாம் நமது குலதேய்வத்தின் ஆணையாகவும், ப்ராணநாதரினமீது ஆணையாகவும் பேசி இவரைச் சாந்தப்படுத்த முயன்று பார்ப்போம்” என்று எண்ணியவளாய் மெல்லப் பேசத்தொடங்கி “என்

ஆருயிர் அன்பருக்கு அன்பரே! தாங்கள் இவ்வேழையை நாடி இவ்வித ச்ரமத்துடன் இங்கு வர வேண்டுமா? தங்களுக்கு இது வீண் சிரமமன்றோ! தாங்கள் சென்று முன்போலவே அமருங்கள்; கால் வலிக்குமே. எனது இன்னுயிர்க் காதலரின் பிரிய நேசராகிய தாங்கள் அடியாளுக்கும் நேசரன்றோ! நேசரின் கால் வலிக்கச் செய்வது பாபமல்லவா!” என்று இவள் பேசுவதைக் கேட்ட தணிகாசலத்திற்கு மனதிற்குள் ஆத்திரம் பொங்கி வழிகின்றது. “ஆகா! நாம் சந்தேகத்ததில் சிறிதும் பிசகே யில்லை. இவள் தாராளமாய் எக்காரியத்தையும் அஞ்சாது செய்யும் வஞ்சகியே யாவள். உம். என்ன சொல்லுகிறாள் பார்ப்போம்?” என்று எண்ணியவாறு தனது கரத்தை நீட்டியபடியே, “என் கண்மணி! எனக்கு உலகத்தில் கிடைப்பதற் கரிதான அம்ருதம் கலசத்துடன் கிடைத்திருக்கையில் கால்வலி என்பதும் உண்டோ? வெகு நேரமாக நீ நின்று கொண்டிருக்கிறாயே! நான் இவ்வளவு தூரம் நடக்கப் படாதா? முதலில் நீ உட்கார். பின்னர் நானும் அமருகிறேன்.” என்று அவளது கரத்தைத் தீண்ட முயன்றான்.

இதைக்கண்ட மரகதவல்லி தணலை மிதித்தவள் போலத்துள் ளிக்குதித்து, சடக்கென்று விலகிக் கொண்டு நின்று தனது மன வேதனையை யெல்லாம் வெளிக் காட்டாமல் “எனதன்பரின் நேசரே! பள்ளத்தாக்கிலுள்ள தண்ணீர் பறந்துவிடுமா! வெய்யில் காய்ந்து உலர்ந்தால் அல்லவா நீர் வற்றிவிடும். அதற்குச் சில தினமேனும் செல்லாதா! அதே போலத் தங்கள் கைவசம் சிக்கி யுள்ள யான் எனது பதியின் சொல்லை மீறிஎங்குப் போய்விடுவேன்? ஒருகால் எமன் வந்து எடுத்துச் சென்றால் என்னவோ! அப் போதும் எனது தேகம் சவமாகத் தமது கைக்குள் தானே கிடக்கும். அவ்விதமான காலமும் எனக்கு நேருமென்று எண்ணுகின்றீர் களோ! ஒருபோதும் நேராத; சற்றும் பயம் வேண்டாம். அடியாளுக்கு ஒரு சந்தேகம். அதை நிவர்த்தி செய்து கொண்டால் மனம் மிக்க சந்தோஷத்தை யடையும். பின்பு தமது இஷ்டப்படி பேசலாம். தாங்கள் சற்று முன் என் பிராணபதி தம்மிடம் ஏதோ

தெரிவித்ததாகச் சொன்னீர்களே. அதன் உண்மை தமக்குத் தெரிந்திருந்தால் விளங்கக் கூறி எனது ஐயமொழிப்பதே எனது கோரிக்கையாம். தமக்கு அநாவசியமாகக் கொடுக்கும் சிரமத்திற்கு என்னை மன்னித்தருள்க” என்று கிள்ளை போல மொழிந்தாள்.

இதைக் கேட்ட தணிகாசலம் (தனக்குள்) “இவளுடைய இரகஸ்யத்தை நாம் ஏதோ குறிப்பாயறிந்தோமா, அல்லது நன்றாயறிந்திருக்கிறோமா என்று பரிசீலிக்கவே இவ்விதம் கேட்கிறாள். ஆகா! நாம் பூர்ணமாக அறிந்தது போலவே கூறல் வேண்டும்” என்று எண்ணியவனாய்ப் பேசத் தொடங்கி, “என் காதற் கனி ரசமே! ஒகோ! உம். ஆஹ்ஹா! (என்று நகைத்தபடியே) இது தானா சந்தேகம்? உன்பர்த்தா சொல்லியதாக நானாகவே உன்னிடம் பொய்யுரைத்ததாக எண்ணுகிறாயோ? என் கண்ணே! அப்படியெல்லாம் எண்ணாதே. நீ இனி எனக்குச் சொந்தம் என்பதை உன் பர்த்தா எனக்கு எழுதியும் கொடுத்துவிட்டான். அவ்விதம் செய்த பின்னரே நானுன்னை மெத்த சுவதந்தாத்துடன் தீண்ட வந்தேன். அச்சீட்டை வேண்டுமானாலும் இதோ காட்டுகிறேன். அதைப் பார்த்த பின்னரேனும் உனது சந்தேகம் நிவர்த்தியாகுமா?” என்று கூறிக்கொண்டேதனது சட்டையை பையிலிருந்து ஒரு கடிதத்தை எடுத்து மாகதத்தின் கையில் கொடுத்தான். அந்தோ! அவன் சொல்லிய வார்த்தையைச் கேட்டபோதே இவளுடைய குடலில் நடுக்கமுண்டானதினால், அபாரமானமனத்தாங்கலினால் அவஸ்தைப்பட்டிக்கொண்டிருந்த மாகதம் கடிதத்தைத் தான் நேரில் கையினால் வாங்காமல் கீழே வைக்கும்படிச் சொல்லி அதை எடுத்துக்கொண்டு விளக்கருகில் சென்று பிரித்துப்படிக்கலாயினான். அது பின் வருமாறு:—

என்தாருயிர் நண்பா!

நீயும் நானும் ஒருயிரும் ஈருடலுமாயிருந்து வந்த நேசமானது நமக்குள் எவ்விதமான வித்யாசமுமின்றி ஒருவர் எச்சிலையும் ஒருவர் உண்ணும்படியான நிலைமையில் வளர்ந்து விட்டது. நமது சினேகித முதிற்சியால் நீயும் வித்தியாசமின்றி எனது

மனைவியை அடைய இச்சித்தாய். அவ்விஷயத்தில் எனக்குச் சற்றும் வித்பாசமே கிடையாது. உன்னை நான் வேறாகப் பாவிக்காமையால் உன்னிஷ்டப்படி செய்வதற்கு என் மனம் பறந்து துடித்தது. ஆனால் அந்த விஷயத்தை அவளுடன் சமயம் பார்த்துத் தெரிவித்து உன்னிஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய நான் எண்ணியிருந்ததை உன்னோடு பல தரமும் சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற சில தினங்களாய் எனது மனைவி என்னும் மாபாவி யின் தூர்நடத்தையையும் அவள் என்னிடம் நடப்பதெல்லாம் வெறுங்கட்டுக் கதை என்பதையும் நான் பலவிதமான சந்தர்ப்பங்களிலும் நேராகவும் கண்டு விட்டேன். அவளுடன் பழைய மாதிரி இருக்க எனக்குப் பிடித்தமில்லாமற் போனதுடன் இத்தகைய விபசாரியையாயான் உயிர்போன்ற உனக்குக் கொடுப்பது என்று யோசித்தேன். நீ அவள் எவ்வித மிருந்தபோதிலும் பாதகமில்லை என்றும், அவளைச் சேராவிடில் உனது உயிர் நீங்கிவிடும் என்றும், அவளை அடைந்த பின்னர் அவளைச் சரியான வழியில் திருத்தி விடுவேனென்றும் தெரிவித்தாய். ஆதலால் அதை எவ்விதமேனும் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் இன்று உனக்கு அவளைத் தத்தம் செய்துவிடுகிறேன். ஏனெனில் இனிமேல் அவளை நான் கண்ணெடுத்தும் பாரேன். இது திண்ணம். அவளைக் கண்டவர்களும் அண்டி, பாழாக்கிக் கடைசியில் அவள் திண்டாடித் தெருவிடலைந்து சோற்றுக்குத் தவிக்கத் தக்கக் காலடியாகிக்கண்டோர் சிரித்துக் காரியுமியும்படியான நிலைமைக்கு வருவதைவிட உனக்கே அவளை மனப் பூர்வமாகக் கொடுத்துவிட்டேன். இனி நீ தாராளமாக அவளை உனதிஷ்டம் போல் நடத்தலாம். இனிமேல் இந்த வீடும் இதிலுள்ள சகல சொத்துக்களும் இந்தக் கடிதம் பார்க்கும் நிமிஷம் முதல் உன்னுடையனவே என்பதையும் தெரிவித்துவிட்டேன். எனக்கு என் மனைவியிடத்தில் எத்தகைய அன்பு இருந்ததோ அது முற்றும் அவளாலேயே மடிந்துவிட்டது. நான் உலகையே வெறுத்து விட்டேன். எனக்கு இப்பிரபஞ்சத்தில் எதுவும் தேவையில்லை. நான் ஓர் சாமியாரையடைந்து காஷாயம் தரித்து ஸன்னியாசம் பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறேன். இந்தத் தகவலை யெல்லாம் உன்னோடு நேரில் கூறினால் நீ பழகிய பிரியத்தால் என்னைத்

தடுக்க நேரிடும். ஆகையால் நான் இந்த விவரங்களைக் கடிதத்தில் எழுதி யனுப்பிவிடத் தீர்மானித்து இவ்விதம் செய்கிறேன். என்னை யாரும் எங்கும் தேடவும் வேண்டாம். இந்தத் தகவலை—வெட்கக் கேடான விஷயத்தை—வெளியிடவும் வேண்டாம். நீ அவளை அழைத்துக்கொண்டு ரங்கோன் முதலிய ஊருக்குச் சென்றுவிடு. பின்னர் இச் செய்தி இப்படியே அமுங்கிவிடும். நான் தெரிவித்துள்ள சகல விஷயத்திற்கும் நீ கடவுளறிய ஒப்புக்கொள்வாய். நண்பா! அந்தப் பாவியின் வயிற்றிலிருக்கும் பிண்டத்தின் மீதும் எனக்குச் சந்தேகமுண்டாகிறது. அது ஒருகால் என்னைப்போன்ற சாயலாக விருந்தால் அதைப் பக்ஷமாக நடத்தித் தகுந்த செல்வத்துடன் பாதுகாத்துவா. இவ்வளவே நான் தெரிவிக்கவேண்டுவது. அவளுடைய பெற்றோரிடம் இவ்விஷயத்தில் எதுவுமே தெரிவிக்காதே! நானும் தெரிவிக்கப்போவதில்லை. இந்த நிமிஷமே நான் உன்னிடம் அவளைச் சேர்த்துவிட்டேன். உன்னுடைய இச்சையைப் பூர்த்திசெய்துவைப்பதே நமது நேசத்தின் கடைசிமுடிபு. இதைக் குறித்து வருந்தாதே! இவ்வளவே நமது நேசமென்று தேறுவாய். எனது மனது நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் விகாரப்பட்டுக்கொண்டே வருவதால் அதிகமாக எழுதமுடியவில்லை. இன்று இரவு சரியாக ஒன்பது மணிக்கு என்வீட்டில் வந்து உனதுகோரிக்கையை நிறைவேற்றிக்கொள். என்னை இனிக் காணமாட்டாய்; இதுவே கடைசிக் கடிதம். உன்னிஷ்டப்படி யாவையும் நடத்திக்கொள். நான் செல்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உனது உயிர் நண்பனாகிய

தி. தணிகாசலரெட்டியார்.

இக்கடிதத்தைப் படித்துக்கொண்டே வருகையில் நமது மரகதவல்லியின் உயிர் நீங்கிக்கொண்டே வந்தது. ஒருவரிக் கொருவரியில் அபாரமான துக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய செய்தியைக் கண்டதும் குடல் நடுக்கமுற்று நின்று படிக்க மாட்டாமல் அவள் தத்தளித்தாள். அவளது முகம் சவம்போல் மாறி விகாரமும் பீதியுமடைந்துவிட்டது. கண்ணில் நீரும் தேகமுற்றும்

வெயர்வையும் குபீர் குபீர் என்று பெருகிக் கசிந்து கொண்டே இருந்தது.

இவளுடைய தடமாட்டமான நிலைமையைக்கண்ட தணிகாசலம் வியப்பும் திகைப்பும் கொண்டவனாய் அவளுடைய உணர்ச்சியை முற்றும் வேண்டுமென நடிக்கும் நடிப்பென்றே உறுதியாக எண்ணினான். எனினும் அவன் மரகதத்தின் மீதுகொண்ட பழைய காதலான பிரியம் கூடவே உண்டாய்ச் சிறிது அவன் மனத்தை மாற்றியது; பின் அவன், “ ஒருகால் அவள் உத்தமியாகவே இருப்பாளோ!” என்று எண்ணினான். உடனே “ சீச்சீ! என்ன எண்ணம்! இவளது கள்ளத் தனத்தைக் கையும் மெய்யுமாய்க் கண்ட என் மனமா பின்னடைவது? உம்; மாய ஜாலங் கற்ற கள்ளியே இவள். இவளிடம் இரக்கங் கூடவா! ;இன்னும் என்ன நடிக்கின்றாள் பார்ப்போம்” என்று தனக்குள் எண்ணியவனாய் நிற்கின்றான்.

மரகதமோ தான் என்ன பேசுவது, என்ன செய்வது, என்பதை அறவே மறந்தவளாய்க் கலங்கிய மனத்துடன் கல்லாய் நின்று விட்டாள். அத்தருணம் தணிகாசலம் தன் முகத்தில் மிகுந்த புன் முறுவலை வருவித்துக் கொண்டு அவளருகில் சென்று “என் கண்மணி! என்ன பேசாது நிற்கின்றாய்? கடிதம் படித்தாயிற்று! செய்தி இப்போதேனும் உண்மை என்பதையறிந்தாயா! இக்கையெழுத்து உனது புருஷனுடையதுதான் என்பதைப் பார்த்த பின்னரேனும் நம்பினாயா அல்லது இன்னமும் சந்தேகிக்கின்றாயா! இனிமேல் நான் தீண்டலாமல்லவா! உன்னை யடைய வேண்டி நான் இத்தனை நாள் பட்ட துன்பம் போதாதா! இனியும் படவேண்டுமா! உன்னுடைய கரமலரினைக் கொடுத்துக் காத்தல் கூடாதா!” என்று கூறியபடியே கையை நீட்டினான்.

அவனுடைய வார்த்தையானது நாராசம் போன்று செவியில் விழுந்த போதே நமது மின்னாள் தன் சுய உணர்வைப் பெற்ற வளாகிச் சடக்கென்று நிமிர்ந்துகொண்டு பின்னால் நகர்ந்தபடியே சாமார்த்தியமாய்ப் பக்கத்திலிருந்த மேஜைக்குப்பின் போய் நின்று விட்டாள். “ ஆகா! என்ன காலக்கொடுமை! நேற்று மாலை

இருந்த குதூகலமென்ன! இப்பொழுதிருக்கும் பரிபவமென்ன! ஐயோ! என் பிராணகாந்தரின் மனத்திற்கு இத்தகைய வெறுப்பு தோன்றி உயிருடன் என்னை வேறொருவருக்குத் தத்தம் செய்வதற்கு மனம் எவ்விதந்தான் துணிந்ததோ தெரியவில்லையே! அந்தோ! அதோடு நில்லாது என்மீது ஏதோ கடுமையான எண்ண மல்லவா கொண்டுவீட்டார்? ஐயோ! நான் என் மனப் பூர்வமாக ஒரு தீங்கு மறியமாட்டேனே! வேண்டுமென்றே என்மீது என்பதியின் மனம் முறியும் வண்ணமாக யாரோ ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலும் உண்மை. அடாடா! அவரை இனிக் காணமுடியாதாம். துறவறம் பூண்டு விட்டாராம். என்னை அன்னிய நாடு அழைத்துச் செல்வதாம். ஆகாகா! என்ன சூழ்ச்சிகளெல்லாம் நடந்துவிட்டன! என்னசெய்வேன்? தற்போது எனது கற்பை நான் எவ்விதம் காப்பேன்? ஐயோ! என் வயிற்றின் சிசுவின்மீதும் மாற்றவியலாத ஐயத்தைக் கொண்டுவீட்டனரே! இந்தப் பாபத்திற்கு என்ன செய்வேன்? எங்குய்வேன்? ஆ! ப்ராணேசா! முன் பின் யோசியாமலும் விசாரியாமலும் என்னை இவ்விதம் செய்யவேண்டும் என்று எத்தனை நாளாய் யோசித்தீர்கள்? நேற்று மாலை முதல் என்மீது தாம் கொண்டள்ள பேத புத்திக்குக் காரணம் தாம் என்னை வஞ்சகியென்று நிச்சயித்ததோ அல்லது என் கண்ம வினையே தம்மை இவ்விதம் ஆட்டிவைக்கிறதோ? ஐயோ! தம்மையன்றி வேறு ஆடவனின் முகத்தை நான் நோக்கி யறியமாட்டேனே! என் தலைவிதி இவ் விதமாகவா முடியவேண்டும்! ஐயோ! உமது மனோபாவத்தை நேரில் அடியாளிடத்தில் எடுத்தோதி ஐயத்தைப் போக்கிக் கொள்ளக்கூடாதா? ஐயோ! எதையும் தீர விசாரியாமல் இவ்விதமான முடிவா செய்து விட்டுப் போக வேண்டும்? ஐயோ! ஒருகால் இது அவர் கையெழுத்தல் லவோ என்று சந்தேகிக்க சற்றும் இடமின்றி அவருடைய எழுத்தென்பதில் ஆகேஷ்பனையே இல்லாதிருக்கின்றதே? ஐயோ! என்னசெய்வேன்?" என்று தனக்குள் யோசித்துக் குழம்பித் துடிக்கின்றாள். அவளுக்கு இது ஆகாயமா, பூமியா என்பதும் தெரியவில்லை; நிலைதவறி விட்டாள். எனினும் அவள்

மனமானது “ஒருகால் நமது கணவன் வீட்டிலேயே எந்த விடத்திலாவது இருப்பாரோ நாமே எதிரே சென்று காவில் விழுந்து அவருடைய சந்தேகம் நீங்கக் கூடிய விதம் புலம்பித் திருப்பலாகுமோ?” என்று எண்ணியது. மீண்டும் “இன்னிலையில் இவ்வறையைக் கடந்து வெளியேறுவதெப்படி? இந்த மனிதன் வழி மடக்கிப் பிடித்துக்கொள்ளவும் கூடும். என்செய்வேன்” என்று தவித்தபடியே சற்றையோசித்து மகாபுத்திசாலியாகியமரகதம் திடீரென்று எதையோ எண்ணியவளாய் “ஆகா! என்ன முட்டாள்தனமாய்வேலை செய்துவிட்டேன். என்பராணகார்தரின் மித்திரா! தமது நண்பரின் கடிதத்தைப் படித்தேன்; மெத்த சந்தோஷம். இன்று காலையிலேயே தம்மிடம் நடந்துகொள்ளும் மாதிரியை யெல்லாம் கூறித் தமக்கு வேண்டிய பக்ஷண வகைகளையும் செய்து வைத்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கூறினார். அவ்விதமே செய்து வைத்துள்ளேன். அதைக் கொண்டு வர மறந்தேனே! இதோ ஒரு நொடியில் கொண்டு வருகிறேன்” என்று கூறியவாறு அவ்வறையை விட்டு மெல்லவெளிவந்து எவரும் எதிர்பாராவண்ணம் அவ்வறையின் கதவை இழுத்து வெளிப்புறம் தாளிட்டு விட்டாள்.

இவள் கூறிச்சென்ற வார்த்தையைக்கேட்ட தணிகாசலத்திற்கு முன்னிலு மதிகரித்த சந்தேகந் தோன்றி விட்டது. “ஆகா இவளிடம் நாம் கூறாத விஷயத்தைக் கூறியதாகத் தெரிவிக்கிறாளே உண்மையில் இவள் இவ்விதமான காரியத்திற்குச் சம்மதித்துத் தயாராகச் செய்து வைத்திருக்கின்றாள் போலும். அட்டா! என்ன ஜாலம்! என்ன வேஷம்! தான் நேரில் அன்பரே என்றழைக்காமல் அன்பருக்கன்பரே என்ற முத்திரையல்லவா வைத்து நடிக்கின்றாள். உம். என்ன பக்ஷணம் செய்து வைத்திருக்கிறாள். கொண்டுவரட்டும் பார்ப்போம்” என்ற எண்ணத்துடன் அவளை வழி மறிக்காமல் நின்றிருந்ததருணம் அவள் கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டதை யறிந்த அவன் மனத்தில் ஒன்றும் தோன்றாமல் சற்றுத் தயங்கினான். எனினும் ஒருகால் வீட்டிலிருக்கும் கிழவி பார்த்து விடப் போகின்றாளே என்ற எண்ணத்தினால் இவள் இவ்விதம் தாளிட்டுக் கொண்டு முன்னெச்சரிக்கையாகச் சென்றிருக்க

வேண்டும் என்றெண்ணி அங்கிருந்த சோபாவில் சாய்ந்தபடியே அவளது வரவை எதிர் பார்த்திருந்தான்.

கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு வெளியே வந்த மரகதவல்லியின் துயரத்தைக் கூற வேண்டுமா! அவள் பேய் கொண்டவள் போல நேரே தனது நாயகனின் இருப்பிடத்தை யறிய அவ்வீடு முற்றும் அலைந்தாள். அவளை எங்கும் காணவில்லை. அவளுடைய திகிலும் கலவரமும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. அவர் அக்கடிதத்தில் எழுதியுள்ள படியே வெளியேறி விட்டாரோ என்று எண்ணுகிறார். ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவனுடைய ஆபீஸ் அறைக்குப் போய்ப் பார்த்தாள். அங்கும் காணவில்லை. அந்த அறையின் மேஜைமீது ஒரு கடிதம் வைக்கப் பட்டிருந்தது. அதில் மரகதவல்லி என்ற பெயர் குறித்திருந்தமையால் அதை எடுத்து உடைத்து ஆர்வத்துடன் படிக்கலாயினாள். அது பின் வருமாறு—

மரகதவல்லி! இன்றோடு உனக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் விட்டுவிட்டது. உன்னை நான் மிக்க யோக்கியமான உத்தமி என்று எண்ணி மதிமோசம் போனேன். உனது துர்நடத்தையைக் கண்ட பின்னர் உன்னுடைய முகத்திலும் விழிக்கப் பிடிக்கவில்லை. எனது நண்பன் உன்னை எப்படி யிருந்தபோதிலும் விரும்புகிற படியால் உன்னை அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டேன். இந்த விவரங்களை அவனுக்கு விஸ்தாரமாக எழுதிக்கொடுத்து மிருக்கிறேன். ஒருகால் அதை அவன் உன்னிடம் காட்டினாலும் காட்டுவான். அதைக் கண்டும் நீ என் பேச்சில் ஒரு வேளை நம்பிக்கைக்குறைவு கொள்வாயோ என்னும் யோசனையினால் இதை எச்சமயமேனும் நீ பார்க்கும்படியாக நேரிடும் என்று எழுதிவைக்கலானேன். இதுகாறும் உன்னை நான் உண்மை மனைவி என்று நம்பியதனால் உன்னுடைய கருவிலுள்ள சிசுவும் என்னுடைய தென்றே எண்ணி அதன்மீது பாசத்தை வைத்திருந்தேன். அந்த எண்ணமும் இனி விட்டேன். உன்னையும் துறந்தேன். துறவறமும் மேற்கொண்டேன். உனது மனப்போக்காகக் கெட்டலைவதற்குத் தடைபாடியிருந்த யான் உன்னை விட்டுத் தொலைந்தேன். இனி நீ உன் மனப்படி தாராளமா யிருக்கலாம். உனது இச் சென்மத்தில் எனக்கு நீ

182845

செய்த துரோகத்தை மறுமையில் கட்டாய மனுபவிப்பாய் என்பதை எண்ணிக்கொள்.

இங்ஙனம்

உன்னை நம்பி மோசம்போன

தி. தணிகாசலம்

என்று எழுதப்பட்டிருந்த கடிதத்தைப் படித்ததும் அவள் சகிக்க இயலாத வேதனையை அடைந்து ஓ வென்று அலறி அழும்படியான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டாள். இனிச்சற்றும் சந்தேகமின்றி, வெளியேறிய தன்பதியைக் காண்பதரிது என்பதைத்திடமாக எண்ணிவிட்டாள். “ஐயோ! இனிமேல் நாம் என்ன செய்வது? ஒரு பாபமுமறியாம விருக்கையில் நம்மை இவ்விதமான பழிக்கா ஆளாக்கவேண்டும்? ஹா! கடவுளே! என்மேல் உயிரையே வைத்து அபாரமான அன்பு பாராட்டிவந்த என்கணவனின் மனது முறிந்து விடும்படியும், என்மான மழிந்து விடும்படியும் செய்வதற்கு நீ எத்தனை நாளாக வர்மம் வைத்திருந்தாயோ தெரியவில்லையே! மான மழிந்தபின் ப்ராணனை வைத்துக் கொண்டு வாழ்வதைவிட நாம் உயிரைத் துறப்பதே உத்தமம். ஐயோ! உள்ளே வைத்துக் கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு வந்து விட்டோமே! அந்த மனிதன் ஒருகால் கத்திச் சப்தமிட்டு வெளியாரறியும் வண்ணம் நம்மைக் காட்டிக்கொடுத்து நாம் தப்பித்துக் கொண்ட ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வாரோ! புருஷன் துறவறம் பூண்டு இல்லறத்தைவிட்டு இல்லாளின் கொடுமையால் சென்றார் என்பதைக் கேட்ட பிறகு நாம் இனிமேலும் இவ்வீட்டி விருப்பதைக் காணப்பரிசியார்களா! ஐயோ! ஜகதீசா! தயாள குணங்கள் நிறைந்த வள்ளலாகிய நீ கேவலம் ஓர் அபலையை இவ்விதம் இம்சைக்குள்ளாக்குவதழகாமோ! சரணாகதவத்சலன் நீ யன்றோ! உனது பாதமே கதியாக நம்பிய என்னுடைய அபயக் குரல் உனக்குக் கேட்கவில்லையோ! ஆ! உள்ளேயிருக்கும் மனிதனுக்கு நல்ல புத்தியைக் கொடுத்தீ அவன் தாம் செய்யவிருக்கும் செய்கை மிகக் கொடுதலானதென்பதை புணர்ந்து தானே எழுந்து செல்லும்படி அருள் பாவிக்கமாட்டாயா! என்னிடர்தீர்க்க எண்ணாமல் இத்தருணம் நீ தாமதிப்பது உன்போன்ற ரக்ஷகனுக்குத்

தகுமோ! உனது அபாரமான புகழை என்னிடத்துமட்டும் மறைக்க
 லாகுமா! நேற்றுமுதல் நான்படும் துன்பம் பன்னிரண்டு கண்களைப்
 படைத்த உனக்குத் தெரியவில்லையா! என்னுடைய பரிதாபக்
 குரல் உனது ஈராறு காதுகளிலே எள்ளளவும் கேட்க வில்லையோ?
 என்னப்பனே! உனக்கு ஒரு செவியா, இரு செவிகளா! பன்
 னிரண்டு செவிகளிலும் என்னுடைய முறைப்பாடு கேளாவண்ணம்
 எனது கர்மம் வந்து மறைத்துவிட்டதோ! ஐயோ! எனது கர்ப்பத்தி
 லுள்ள சிசு உன் பாத சாக்ஷியாக என் பர்த்தாவின் சொத்தல்லவா!
 இதை நீ யறியமாட்டாயா! என் காலக்கொடுமையினால் அதனிடத்
 தும் என் ப்ராணபதி சந்தேகங்கொள்ள நீ பார்த்துச் சும்மாவிருக்க
 லாகுமா! இதனுண்மையை என் கணவனுக்கு எவ்விதத்திலேனும்
 விளக்கிக்காட்டுவது உனக்கருமையாகுமோ! கேவலமான இக்காரி
 யத்தை உன்னால் சாதிக்க இயலாதென்று நினைக்க முடியுமோ!

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலையோ கோடிய

ஆலமமுதாக விலையோ

அக்கடலின் மீதுவடவன நிற்கவிலையோ

அந்தரத் தகிலகோடி

தாழாம நிலைநிற்க இல்லையோ மேருவுந்

தனுவாக வளையிலையோ

சப்த மேகங்களும் வசரதானுணையிற்

சஞ்சரித்திட வில்லையோ

வாழாது வாழவே யிராமனடி யாற்சிலையு

மடமங்கை யாகவிலையோ

மணிமந்திர மாதியால் வேண்டிசீத்தி களுலக

மார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ

பாழான வேன்மனங் குவியவொரு தந்திரம்

பண்ணுவதுனக் கருமையோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நிக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூரண னந்தமே.

இத்தகைய அருமைகளெல்லாந் செய்த வள்ளல் நீயன்றோ! இத்தகைய அபாரமான வேலைகளைச் செய்துள்ள உனக்கு எனது பரிபவம் தெரியாமற்போனது மாயத்திலும் மாயமன்றோ! அந்த மனிதன் காட்டிய கடிதத்தைக் கண்டதும் சற்று யோசித்ததும் எல்லாம் வெட்டவெளியாய்விட்டனவே! என் ப்ராணபதியை இனி நான் காணப்போகின்றேனா! ஐயோ! இத்தனை நேரம் ஆய்விட்டதைப் பற்றி உள்ளேயிருப்பவர் என்னை அவமானம் செய்யக் கருதி கதவையிடித்துச் சத்தம்செய்தால் என்ன செய்வேன்? அச்சத்தத்தைக்கேட்டுப் பிறர் வந்து காணநேரிட்டு அவர்களிடம் என் ப்ராணநாதர் கொடுத்த கடிதத்தைக் காட்டிவிட்டால் என்ன செய்வேன்! கட்டிய கணவன் மனம் நோக தூர்ப்பெயர்வகித்து நான் உயிருடன் இருக்கலாகுமோ? உள்ளேசென்று அந்த மனிதனிடத்திலேயே நல்ல மார்க்கமாய் நீதிகள்பேசி அவரது எண்ணத்தைத் திருப்பி விட்டுமா! அந்த மனிதன் பேசுவதைக் கண்டால் ஹிதமான சம்பாஷணையில் மனத்தைச் செலுத்தக்கூடியவராகக் காணப்படாமல் தனது மனோபாவத்தையும் தனக்கு நண்பன் எழுதிக்கொடுத்து விட்ட உரிமையுமே ஆதாரமாகக்கொண்டு அதன்போக்காகவே பேசுவார் போலிருக்கிறதே ஒழிய நமது பேச்சு அவரிடம் பவிதமடையும் வழியைக் காணவில்லையே! அவ்விதம் பேசுவதனாலும் இரவுநேரத்தை வேண்டுமானால் பேச்சில் கழியும்படிச் செய்துவிடலாம். அதற்குப் பின்னும் நமது கதி எப்படியாவது? அந்த மனிதனுக்கு இக்கடிதமல்லவா மனஉறுதியைக் கொடுத்து கெடுமதிக்குத் தூண்டு கோலாக இருக்கின்றது. அதை மெல்லத் தந்திரமாக வாங்கிக் கிழித்து எறிந்துவிடலா மென்றாலோ அந்த ஆத்திரத்தினால் அவர் என்னை என்னென்னவிதமாக வதைசெய்து இம்சிக்க முற்படுவாரோ தெரியவில்லையே! மேலும் என் பர்த்தாவில்லாது இத்தனி வீட்டில் என்னுடைய கதியை எண்ணி நான் எவ்விதம் உயிர் வாழ்வேன்? பெற்றோருக்கு மக்கள் இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாக்க வேண்டும். அதை விட்டு எனது கேவலமானதும் விகாரமானதுமான அசங்கிய வரலாற்றைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அவர்கள் முன் சென்று நிற்பதைவிட ஒரு மனிதரின் முகத்திலும் விழிக் காமல் எனது உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதே தக்கதாம். இதைவிட

வேறுவழி எனக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அந்தோ! என்ஞாருயிர்க் கண்ணாளா! என்னை எத்தனையோ செல்வமாயும் அன்பாயும் பாதுகாத்து வந்த தாமே கைவிட்டபின்னர் இனி உயிர் வாழ்வதற்கு என் மனம் இடந்தருமோ? ஆகா! உங்களுடைய சொத்தாகிய எனது கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவின்மீது தாங்கள் சந்தேகங்கொண்டு துறவறம் பூண்ட பின்னர் நான் உயிரைச் சும்பத்து வீணேயாம். எனது வாழ்க்கையும் இன்பமும் இன்றோடு தீர்ந்தன. இனித் துணிந்தேன். ஏ. கருணையங் கடலே! உனது பாதமே கதி என்று நம்பிவிட்டேன். நீ இனியும் என்னைச் சோதியாது எனது உயிரை என்னுடைய பிழைகளை யெல்லாம் சுஷமித்து உன்னிடம் சேர்த்துக் கொள்வாய்ப்பனே!” என்று கலங்கிக் கதறிப் பதறிக் கண்ணீர் சோரவிட்டு, மெய்ம்மறந்து, இருதயம் துடிக்க, வயிற்றில் ஒரு விதமான சங்கடம் பாதிக்க, பித்துப் பிடித்தவளைப்போலப் பிதற்றிய வாறு புலம்புகின்றாள்! ஆ! என்று அலறிப் பெருமூச்செறிகின்றாள்! தனது நிலைமையை அறவே மறந்து விழிக்கின்றாள்! அவள் ஓர் நடைச் சவம்போலத் தள்ளாடியவாறு தனக்கு எழுதியிருந்த கடிதத்தைத் தன் மடியில் வைத்துக்கொண்டாள். தான் முன்னால் எழுதியிருந்த கடிதத்தைக் கிழித்தெறிந்து விட்டு வேறு இரண்டு கடிதங்கள் எழுதி ஒன்றை மேஜையின்மீது வைத்தாள்; மற்றொன்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டாள். தனது தேகத்தில் அலங்காரமாயிருந்த ஆபரணங்களில் தனது மங்கலய சூஸ்திரமும் ஒற்றை மூக்குத் திருகாணியும், காவில் மெட்டியும் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் கழற்றி அந்த மேஜைமீதே வைத்துவிட்டாள்; தனது இடையில் தரித்திருந்த ஆடையைக் களைந்து அதன் பக்கவிலேயே வைத்துவிட்டுச் சாதாரணமான ஆடையை அணிந்து கொண்டு முன்போலவே கடிதங்களை மடியில் வைத்துக்கொண்டாள். தனது நாயகனின் புகைப் படத்தை ஒரு முறை பார்த்து முத்தமிட்டு நமஸ்கரித்து அதை முன்னிருந்த இடத்தில் வைத்தாள். கணவனையும் கடவுளையும் தன் மனம் போனவாறெல்லாம் துதித்தாள். பின்னர் அவ்விடத்தைவிட்டு வெளிப் போந்து கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு கூடத்தை யடைந்தாள்.

பக்ஷணம் கொண்டுவருவதாகத் தணிகாசலத்தினிடம் கூறி மரகதவல்லி வெளியே சென்று கதவு தாளிடப்பட்டது முதல், அவன் மனக் கலவரத்துடன் சோபாவில் அமர்ந்து அவள் வரும் வழியையே எதிர்பார்த்திருந்தான். அவள் சீக்கிரம் வராமையினால் இவனது சந்தேகமும் குழப்பமும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. 5 நிமிடமாயிற்று. 10, 15, 20, 30 நிமிஷமும் பார்த்தான். வராமையினால் அவனுக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. அவன் பலவேறு வழிகளில் ஐயமுற்று மெல்ல எழுந்து கதவருகே வந்து கதவை இழுத்துப் பார்த்தான். வெளிப்புறம் தாளிட்டிருப்பது நன்றாக விளங்கி விட்டது. கதவை இடிக்கலாமா! என்று யோசிக்கின்றான். ஒருகால் இடித்தால் கிழவி விழித்துக் கொள்வாளோ என்ற பயம் ஒருபுறம் தோன்றி அவனை வதைக்கின்றது. நம்மை வஞ்சித்துவிட்டு அவள் தனது பழைய காதலன் இருப்பிடத்திற்கு ஓடிவிட்டாளோ என்றும் அவன் எண்ணுகிறான். மனத்திற்கு ஒன்றும் புலனாகாது தத்தளித்துத் தவித்தவண்ணம் நிற்கையில் மரகதவல்லி கடவுளைக் குறித்துப்பாடிய குரலொலி கேட்டது. அதைக் கேட்டதும் இவனுடைய சந்தேகம் இன்னும் பன்மடங்கு அபாரமாகப் பெருகி இவனைக் கொன்றுகொண்டே வருகின்றது. அவளது குரலின் ஒலி கேட்கக் கேட்க இவனுடைய எண்ணமுற்றும் சிதறி அலைகின்றது. ஒருவேளை தினம் இந்தநேரத்திற்கு இவளது சோர நாயகன் வரும் வழக்கமாயிருக்குமோ! நாம் நித்திரை செய்வதால் நமக்கு இது தெரியாது போய்விட்டதோ! நம்மை நமது நண்பனென்றே எண்ணியிருக்கிறான். இருந்தும் அவனை ஏமாற்றிய தாய்த் தெரியப்படாதென்று கருதிப் பக்ஷணங்கொண்டு வருவதாகச் சாக்குச்சொல்லிவிட்டுத் தனது சோரநாயகனும் சிறிதும் சந்தேகிக்கா வாறு அவனையும் திருப்தி செய்வதற்காகச் சென்றுவிட்டாளோ! ஆம். அப்படி தானிருக்கவேண்டும். இல்லையேல் தனித்த விடத்தில் நடுநிசி வேளையில் சங்கீதம் ஏன் பாடுகின்றான்? ஆகா கா கா! நாம் உடனே கதவை தட தட வென்று இடித்துக் கிழவியை எழுப்பித் திறக்கச் செய்து இவளுடைய மானத்தை வாங்க பகிரங்கப் படுத்தி விடலாமா! அண்டை அயலிலும் தெரிவித்து இவளுடைய இரகசியச் செய்கையை வெளியிட்டு அம்பலம் நகைக்கச் செய்து விடுவோமா!உம். அவ்விதம் செய்வதால் நமக்குமல்லவோ அவமானம். இத்தகைய பெண்ணை வீட்டில் வைத்து இதுகாறும்

இல்லறம் நடத்திய மடையன் என்று என்னையும் பரிசுளியார்களா! அடா! என்ன தர்ம சங்கடமாக விருக்கிறது. ஒருகால் இவள் உண்மையிலேயே என்னை இன்னொன்று தெரிந்து கொண்டே வெளிச் சென்றாளோ? அவளது சோர நாயக னுதவியால் விஷ மிட்ட பக்ஷணம் கொண்டுவந்து அதை எனக்குக் கொடுத்து என்னை அடியோடு தொலைத்துவிடத் தீர்மானித்தாளோ? தொலைத்து விட்டால் பின்னால் தனக்கு யாதொரு நிர்ப்பந்தமும், அசௌகரியமும், இம்சையுமின்றிச் சுகமாகவும் தன் மனப்போக்காகவும் நிச்சிந்தை யாகவுமிருக்கலாம் என்ற எண்ணமோ?" என்று பலவாறான வேதனை யினால் சகிக்க வியலாத அபாரமான குழப்பம் மேலிட்டவனாய்க் கோபம் நெருப்பைப்போல் ஜ்வலிக்கப்பல்லைக் கடித்துக்கொண்டே கதவருகில் நின்று இடுக்கு வழியாகத் தனது விழியைச் செலுத்திப் பார்த்த வண்ணம் இருந்தான்.

அத்தருணம் மெத்தைமீதிருந்து இறங்கி வந்த மரகதம் தன் கையில் தயாராக வைத்திருந்த கடிதத்தை மடித்துத் தணிகாசல மிருக்கும் அறையின் ஜன்னலருகே சென்று ஜன்னல் வழியாக அக் கடிதத்தை உள்ளே விசி எறிந்தாள். கடிதம் பெரியதாதலால் கீழே விழுந்ததும் பொத்தென்று ஓசை யுண்டாயது. இந்த ஓசையைக் கேட்ட தணிகாசலம் திடுக்கிட்ட வண்ணம் ஜன்னல் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். அங்கு மடித்த கடிதம் ஒன்று விழுந்ததைக் கண்டவுடன் ஒன்றுமே தோன்றாதவனாய்க் கட்டு மீறிய குழப்பத்துடன் அது யாதா யிருக்குமென்று யோசித்த வாறு கையிலெடுத்தான். அது பெரிய கடிதமடிப்பாக விருந்தது கண்டு ப்ரமித்துப்போய் "இதென்னவேடிக்கை? கடிதம் எவ்விதம் இங்கு வந்தது? யார் எறிந்திருப்பார்கள்? ஒருகால் அவளுடைய சோர நாயகன் எறிந்திருப்பானோ!" என்று சந்தேகித்தபடியே அதைப் பிரித்தான். அது முழுதும் கையெழுத்தினால் எழுதப்பட்டிருந்தது. அக்கையெழுத்து மரகதவல்லியினுடையதாகவும் தெரிந்தது. "ஆகா! இதென்ன வியப்பாக இருக்கிறதே; பக்ஷணம் கொண்டு வருவதாகச் சென்று இத்தனை நேரங்கழித்துத் திடீரென்று கடிதமெதற்கு எழுதி இங்கு போடவேண்டும்? இதில் என்ன

எழுதியிருப்பாள். இதுவோ பெரிய ராமாயணம் போல் இருக்கிறது. இதைப் படித்து முடிப்ப தென்றால் நேரங்கடந்து விடும். இத்துணை நேரமும் வராத அந்தக் கபடி என்ன செய்கிறாள் என்பதை யறியவேண்டாமா? அதை யறியுமுன் கடிதத்திலுள்ள விஷயத்தைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்வதால் இந்தக் கடிதத்தினின்றும் தற்போது அவளது செய்கை யாது என்பதையும் ஒருவாறு யூகிக்கலாம். ஆகையால் நாம் கடிதத்தையே முதலில் படிப்போம்.” என்று எண்ணியவாறு அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் பிரித்துப் படிக்கலானான். அது பின்வருமாறு இருந்தது.

எனது பிராணபதியின் பிரிய நேசருக்கு அனேக வந்தனம். உலகத்திலுள்ள சகல ஜீவராசிகளில் மானிடப் பிறவியே முதன்மை என்றும், அப்பிறவியில் கர்ப்கரகத்தையுடைய பெண்பிறவி சந்தான அபிவிருத்திக்கும், இல்லற இன்பத்திற்கும், இகபர சுகத்திற்கும், மோகூத்தை யடைவதற்கும் இன்னும் பல்வேறு அனுகூலத்திற்கும் உரியதென்றும் ஆன்றோர் பெண்களின் பெருமையைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் தற்போது எனது நிலைமையை நோக்கின் முற் கூறியது முற்றும் பொய்யானதும் நம்பத்தக்கதல்ல வென்றும் தோன்றுகின்றது. பெண்பிறவியின் உயர்வு முற்றும் சேர்ந்து எனது பிறவிக்கு மட்டும் சிறுமை கொடுத்துத் தவிக்கும்படிச் செய்ததை நினைத்தால் என்னுடைய வினையே இதற்குக் காரணம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

பெண்ணின் சிறுமைக்குக் காரணங்களாவன.—அபாரமான எழிலும், உன்னதமான குணமும், இனிமையான சங்கீதமும், மிருதுவான வசனமும், வசீகரமான பார்வையும், விசேஷமான பணமும் அருமையான அம்சங்களுமே யாகுமென்று தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் மேற்குறித்த அம்சங்களிருப்பதால் பெண்களுக்குக் கேடையன்றி அவர்களுக்கு ஒருபோதும் சுகமென்பது கிடைக்காதென்பது எனது அனுபவம். நிறைந்த அழகுடையவர்களாக விருப்பின் பிறருடைய மனத்திற்கும் கண்களுக்கும் கேடுண்டாகி அவர்களைக்கெடுக்கவே முற்படுகிறார்கள். சங்கீதமிருப்பினே அவர்களுடைய கதியும் இவ்விதமேயாகின்றது. குலநியாகவிருப்பினும் தனமிருப்பின் அதை

அபகரிப்பதன் பொருட்டு ஆபத்தே விளைவிக்கின்றார்கள். ஆகையால் உலகத்தில் எல்லாவிதத்திலும் சூனியமாக உள்ள பெண்களுக்கே மனஅமைதியுடன் இன்பமாய் வாழ்வதற்கிடமுண்டாகின்றது. வெறுக்கத்தக்க குரூபியாயிருப்பின் கட்டிய கணவன் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியில்லாது போகிறது. அதனால் அவர்களுடைய மனதிற்கு நிம்மதி ஏற்படாது போகின்றது. எந்தவிதம் நோக்கினாலும் ஸ்திரீகளுக்கு நிம்மதியாவது மகிழ்ச்சியாவது இருப்பது துர்லபத்திலும் துர்லபமே! ஆதிகாலத்தில் ஸ்திரீகளின் பெருமையை உயர்த்தியதற்குக் காரணம் அக்காலத்திய ஆடவர்கள் நெறி தவறாதவராயும், பரஸ்திரீகளைத் தாய்மாராகவும், சகோதரிகளாகவும் பார்த்து வந்ததே காரணமாகும். இக்காலமோ கலிகாலம். அதுவும் வரவரமுற்றி வருவதன் பயன் இவ்விதமான கோலங்களை யெல்லாம் ஈசன் காட்டுகின்றார்போலவிருக்கிறது. ஸ்திரீகளின் பெருமையை விளக்கிக் காட்ட அக்காலத்தில் தர்மம் பிறழாதிருந்தது. அன்றியும் உலகத்திற்கெல்லாம் முதல்வராயுள்ள மும்மூர்த்திகளும் தமது பத்தினிமார்களுையே முதன்மையாகக் கொண்டிருப்பதைக் காரணமாகக் கொண்டு ஸ்திரீகளை உயர்வாகக் கூறினர் போலும். தற்போது இக் கதைகளை யெல்லாம் யான் எழுத வேண்டியது அநாவசியமென்று தோன்றலாம். ஆயினும் அதிலும் ஓர் விசேஷமிருப்பதால் எழுதுகிறேன். ஐயா! நீர் பெண்களுடன் பிறந்தோ, பெண்களைப் பெற்றோ, பெண்களை உறவு முறைப்படி வகித்தோ இருப்பீரேயானால் உமது எண்ணம் இவ்விதம் துராக்குதமான வழியில் துணியா தென்பது நிச்சயம்.

உலகத்திலுள்ள சகல ஸ்திரீகளையும் தமது சகோதரியாகவும் தாய்போலவும் பாராட்டித்தாம் என்பால் கொண்டுள்ள அன்பை அவ்வழியில் செலவிட்டிருப்பீரே யானால் உமது உயர்ந்த புகழ் உமது காலம் சென்ற பின்னரும் விளங்குவதைப் பிறர்கண்டு களிக்கலாகுமே! பிறன் மனைவியை இச்சிப்பதான எண்ணம் உமது மனத்தில் தோன்றி, அதைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளத்தக்க சகல உரிமைகளையும் பெற்று விட்டதைத் தாம் தற்போது கண்டு மகிழ்வதேபோல உமது உடன் பிறந்த பெண்களையோ, மனைவியையோ, உமது வயிற்றில் பிறந்த பெண்

ணையோ வேறொருவன் இச்சித்து மகிழும்போது உம்முடைய மனமோ, உம்மைச் சார்ந்தோரின் மனமோ, அப்பெண்மணியின் மனமோ, எத்தகைய நிலைமையில் இருக்குமென்பதைச் சற்றுயோசித்தீரானால் உமது மனத்தில் இவ்வித எண்ணம் உதிக்குமா? அபாரமான மேன்மைக் குணம் பொருந்திய என் பதியுடன் தாங்கள் உயிர் நண்பராக இருந்துள் அவரிடம் தாங்கள் மனத்தைத் தெரிவிக்க, அவர் அதற்குச் சினேகவாஞ்சையால் இணங்குவதைக் கண்ட பின்னரேனும் உமது மனம் மாறாது குதூகலிக்கின்றதே: இது உமது ஆண்மைக்கழகாகுமோ? எனது பர்த்தாவின் வாஞ்சையின் முதிற்சியையும், அவருடைய அபாரமான சகிப்புக் குணத்தையும், சினேக விசுவாசத்தால் தனது தாரத்தையும் கொடுக்க இசைந்து விட்டதையும் எண்ணி, அத்தகைய உயிர்த்தோழனுக்குத் துரோகஞ் செய்யலாகாதென்ற நல்லெண்ணம் உமது மனத்தில் தானாகச்சூர்ந்து அந்த நண்பனை உமது உயிர்போல் பாவிக்க வேண்டாமா! அவர் வாக்கினால் சொல்வதையும் போதாதென்று எண்ணியே எனது பதியினிடம் கடிதம் வாங்கி வந்துவிட்டதைக் குறித்துத் தாம் மகிழ்வது தற்போது உமது மனத்திற் குகந்ததாயிருப்பினும் அந்தக்களிப்பானது தீ போல உமது குடியின் ஒரு பாகத்தில் பிடித்துக்கொண்டு விட்டது என்பதை நீர் அறியாது நடந்து கொள்ளலாகுமா! மகா உத்தமியாகிய த்ரௌபதியை மானபங்கம் செய்ய வெண்ணிய கௌரவர்களின் குலம் எவ்விதம் அழிந்து சிர்குலைந்து அதமாய்விட்டது. இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்த தம்போன்றவர்கள் இவ்விதமான வேலையிலும் எண்ணத்திலும் மனத்தைச் செலுத்தல் தகுமோ! இன்னும் இதுபோன்ற விஷயங்களை எத்தனை பெரியாரின் நூல்களில் கண்டறிந்த தில்லையா? இவ்விதமான விஷயங்களைத் தெரிந்ததாம் மிகக் கேவலமாகிய இக்காரியத்தில் பிரவேசித்த தானது உமது உயிர் நண்பனாயிருந்த என் ப்ராணபதியின் குலத்தையே அடியோடு நாசம் செய்வதுபோலவுமாய்விட்டது. உம்முடன் எதிர் நின்று தர்க்கிக்கவும் மனமற்ற நான் மெல்ல வெளிக்கிளம்பியதும் ஒரு தந்திரமேயாம். ஐயா! வெறிகொண்ட உமது எண்ணமானது எங்கள் குடியை மடியவைத்துவிட்டது. இதோடாவது உமது எண்ணத்தை விட்டு விடுவீர் என்று

எண்ணுகிறேன். என்போன்ற பேதையர்களைத் தாமடையும் பொருட்டாக அவர்களுடைய கற்பிற்குக் களங்கத்தை யுண்டாக்கி அவர்களது புருஷரின் மனத்தை முறியடிக்கும் பொருட்டு வீணான அபவாதத்தை என்மீது சமத்தியது போல இனி யார் மீதும் சமத்தி அதனால் அவர்களை உயிர் நீக்கும்படிச் செய்து பாபத்தை மூட்டை கட்டிக் கொள்ளமாட்டீரென்று எண்ணுகிறேன்.

ஐயா! எனது களங்கமற்ற தன்மையை முற்றும் எனது கணவர் மனப்பூர்வமாய் அறிவர். அவரைக் கலங்கும்படி செய்தது மன்றி அவரை இனிமேல் உலகத்தில் இன்ப மனுபவிக்க வொட்டாத படிக்கும், துறவறம் பூண்டுத் திரியும் படிக்கும் வைத்துவிட்டீர். என்னைத் தாம் இஷ்டம்போல் அடையலாம் என்ற நோக்கங் கொண்டு செய்தவேலை இது என்பது பிறர்க்குத் தெரியாவிட்டாலும் உமதுமனத்திற்கும் எம்பெருமானுக்கும் தெரியு மல்லவா? கடவுள் சாஷியாக ஒரு குற்றமு மறியாத என்னை உயிர் துறக்கச் செய்யவும் என் இன்னுயிர் ப்ராணபதியை இன்பம் துறக்கச் செய்து உயிர் நீக்கச் செய்யவுமே தாங்கள் இத்தகைய சதியாலோசனை செய்தீர். இதற்குப்பலனை அனுபவிப்பீர். வீணாக ஓர் தம்பதியின் இன்ப வாழ்க்கையைக் குலைக்கிறீர். கேவலம் ப்ராபஞ்சத்தின் வாசனையைச் சிறிது மறியாத சிசுவை ஹத்தி செய்ய ஏது வாகிறீர். இந்தப் பாபமெல்லாம் உம்மை ஏழேழு தலைமுறையும் தொடரும் என்பதை எண்ணீரீரா! ஆகா! உலகத்திலுள்ள மானிடகோடியில் நீரும் ஒருவரல்லவா! அத்தகைய மானிட ஜென்மமெடுத்த உமது மதி மேன்மையான வழியில் சென்றிருக்குமே யானால் அது எத்தகைய மேம்பாடுகொண்டு அபாரமாய் ஜொலிக்கும்? கேவலமான இவ்வித ஆபாஸத்தில் தமது மதியைச் செலவிடுவதால் எத்தனை மனிதருக்கு எத்தனை துன்பம்? அந்தோ! நேராக நின்று கொலை செய்வதைவிட அதிகமான இம்சையே அடையச் செய்யும் செய்கையைச் செய்வதற்கு உமது மனம் நாடிய தன் காரணந்தானென்றோ! ஐயா! ஐயா! உம்முடைய கெடுமதியை இதமான நீதிகள் போதித்து மாற்றி, இனி எக்காலத்திலும் இத்தகைய செய்கையைச் செய்யும் மனிதர்களையும் கண்டித்து

நல்வழிப் படுத்தும்படியான பரிபக்குவத்திற்கு உம்மை வரும்படிச் செய்ய எண்ணியே எனது மனோதிடத்தை விடாமல் எனது பதிக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்தேன். நான் உள்ளே வந்தும் உமது நிலைமை முற்றும் அறிந்தேன். பின் எனது காதலனுக்கும் எனக்கும் இடையில் கொள்ளி வைத்து விட்டீர்; அது நன்றாகப்பற்றி எரிந்து விட்ட தென்பதையும் அறிந்தேன். நான் எண்ணி யிருந்ததற்கு முற்றும் விரோதமாகக் காரியம் நடந்து விட்டதால் எனது முன் எண்ணப் படி உம்மோடு தர்க்கிக்கவும் போதிக்கவும் மனம்வரவில்லை. எனது பதியையே இல்லத்தை விட்டுக் கிளப்பிவிட்ட உமது எண்ணம் இன்னும் எத்தனை தூரத்தான் செல்லுமோ என்பதை நினைக்கும்போதே குடல் நடுங்குகின்றது. இத்தகைய சூழ்ச்சிகளையும் சதியாலோசனைகளையும் செய்ததும் ஓர் வியப்பே! என்பதியே என்னைப் புறக்கணித்த பின்னர் உயிருடன் வாழ்வதற்கு மனமில்லாததால் என்னுடைய ஏற்பாட்டை யெல்லாம் மாற்றிக்கொண்டு நான் என் ப்ராணனை த்யாகம்செய்யும் பொருட்டு வெளிக்கிளம்பி விட்டேன் ஐயா! உம்மை நான் ஒன்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். அதாவது,—நீர் செய்துள்ள காரியத்திற்குப் பலனை ஈசன் கூடிய சீக்கிரத்திலளிப்பார். எனினும் அதற்குச் சற்றுப் பரிகாரமாக எனது காதலரை—என்னுவிக்கமுதை, என் ஜீவாதாரத்தை—தாம் எவ்விடத்திலேனும் எந்தக்காலத்திலேனும் கண்டிரே யானால் அப்போதேனும் என்னுடைய குற்ற மற்ற மாசிலாத கற்பின் தன்மையையும், நீர் வேண்டுமென்று கூறிய அவதூறின் உண்மையையும் எடுத்துரைத்து அவர் மனத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வதே எனது ப்ரார்த்தனை: உமக்கு அதிகம் எழுதவும் எனது மனம் நாடவில்லை எனினும் விஷயத்தை எழுதித் தெரிவிக்க மனம் பதறுகின்றது. எனது தற்போதைய நிலைமையில் எவ்விதம் எழுதுகிறேன், என்ன எழுதுகிறேன், விஷயம் சரியானபடி மனதில் தோன்றுகின்றவாறு வருகிறதா இல்லையா என்கிறவற்றை யெல்லாம் அடியாளால் அறியக்கூடவில்லை. நான் ஒன்று நினைத்தால்ஒன்று வருகின்றது. என் மனக்கொதிப்பில் எனது வார்த்தைக்கு முடிவு என்பதே காணமுடியாத விதமாய் கட்டு மீறிப்பொங்கி வருகின்றது. அபாரமான விஷயங்களை யெல்லாம் நான் அடக்கியே

எழுதுகிறேன். ஏனெனில் மித்ர த்ரோகியாகிய உமக்கு எழுத
என் மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஐயா! இனிமேலாகிலும்
என் போன்ற பேதையர்களை அநாயாச மரணத்திற்கும் சிசுஹத்
திக்கும் ஆளாக்காமல் உமது மதியை நல்வழியில் செலுத்தி நடப்
பீர் என்று எண்ணுகிறேன். இதோடு முடித்து எனது உயிரையும்
மடித்துக் கொள்கிறேன். ஐயா! உம்மை மற்றோர் வரம் கேட்
கிறேன். அதாவது எக்காரணத்தை முன்னிட்டும், சந்தர்ப்பத்தைக்
கோரியும் எனது மரணத்தை எனது பெற்றோருக்கு அறிவிக்க
வேண்டாம். நான் திடீரென்று நோயினால் இறந்துவிட்டதாக இன்
னும் சில தினங்கள் கழித்து எனது உறவினர்களுக்குத் தெரிவிப்ப
தோடு எனது மரணத்தால் என் ப்ராணபதி உயிர் துறந்தாரோ,
எங்கேனும் தேசசஞ்சாரமாகச் சென்றுவிட்டாரோ தெரியாதென்ற
வதந்தியைக் கிளப்பிவிடுங்கள். இந்த உபகாரத்தைக் கட்டாயம்
செய்வீர்களென்று நம்புகிறேன். என் சவத்தையும் யாரும் தேட
வேண்டாம். என் பதியை யல்லாமல் வேறு எவரும் தமது கரத்
தால் என்னைத் தீண்டவேண்டாம். என் வாழ்வின் சீரை இவ்வித
மாகக் குலைத்த உம்மிடமே எனது கோரிக்கையைத் தெரிவித்துக்
"கொண்டேன்; பூர்த்தி செய்வீர் என்று நம்பும்,

அபாக்யவதியான

மரகதவல்லி.

என்று வரையப்பட்டிருந்த கடிதத்தைப் படித்துக்கொண்டே
வருகையில் தணிகாசலத்திற்கு இன்னதென்று விளங்காத குழப்ப
மும், வியப்பும், திகைப்பும் மாறி மாறி உண்டாய் ஒருவிதமான சங்
கடத்தை அடையும் படியாகச் செய்து விட்டது. அவன் விஷ
யத்தைத் தெரிந்துகொண்டே வரவர, அவனுடைய மனது பெருஞ்
சஞ்சலத்திற்குள்ளாய் "இதென்ன மாயம்! இதென்ன விர்தை!"
என்ற ஐயமும் தோன்றியவராய் ஒரு வழியிலும் தெளிவுபடாது
படித்துக்கொண்டே வருகிறான். அவன் தனது மனைவி தன்னை
முற்றிலும் தனது நண்பன் என்றே எண்ணி எழுதியுள்ள
ஒவ்வொரு வாக்கியமும் இவன் மனத்தில் ஆணிபோல் தைத்துச்
சகிக்கயிலாத பரம வேதனையையும் விஸனத்தையும் அடையச்

செய்கின்றது. அவன் தன்னாலானவரையில் மனத்தை ஒரு வழியில் திருப்ப முயல்கிறான். அவனால் முடியவில்லை. “ஒரு வேளை இதில் எழுதி யிருப்பதெல்லாம் வெறும் விளையாட்டுத் தனமாய் ஏமாற்றுவதாக விருக்குமோ, அல்லது உண்மையிலேயே இவள் நிரபராதியாகிய உத்தமியாக விருப்பாளோ! நேற்று முதல் நடந்த விஷயங்களை நினைக்கின் இப்போதும் மனத்திற்கு நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை. இதில் எழுதியுள்ள வீரமான பாகத்தையும், வயிற்றெரிச்சலுடன் வரும் வார்த்தைகளையும், இதில் இடையிடையே தண்ணீர் சொட்டியிருப்பதையும் பார்த்தால் அவள் இதை எழுதும்போது அபாரமான மனக் கொதிப்புடனும் துக்கத்துடனும் எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. அதை உண்மைதான் என்று நம்பும்படியும் தோன்றுகின்றதே? ஆகா! நாமே ஆத்திரப்பட்டுக் காரியத்தை மிஞ்ச விட்டுவிட்டோமா?” என்கிற ஒருவிதமான பதைப்பும் கிலேசமும் தோன்றப் பெற்றவனாகவே அவன் கடிதத்தைப் படித்து முடித்தான்.

ஆகா! அவனால் உண்மை இன்னதென்பதை யறியக்கூடவில்லை யெனினும் அவன் “மரகதவல்லி ஒருகால் நாம் சந்தேகித்தவாறு அல்லாமல் உண்மையான உத்தமியாயிருந்து நமது செய்கையை சகிக்க வியலாது இதில் கண்டுள்ளபடி ப்ராணனை விட்டு விடுவாளோ என்னவோ தெரியவில்லையே? நாம் உடனே வெளிச்சென்று அவளுடைய நிலைமையைக் கவனிக்கவேண்டும். தாமதித்தல் தற்சமயம் கூடாது” என்று எண்ணியவனாய்ச் சரேலென்று கதவருகில் வந்தான். கதவை முன்னால் மரகதம் தாளிட்டது நினைவிற்கு வந்தது. எவ்விதம் தான் கதவைத்திறந்து வெளியில் செல்வதென்று யோசித்தபடியே கதவை மெல்ல இழுத்தான். அது இவன் எதிர் பாராவிதமாக திடீரென்று திறந்து கொண்டது கண்டு, உடனே வெளிப்புறம் தனது பார்வையைச் செலுத்தினான். வெளிப்புறம் முற்றும் இருள்மயமாக விருந்தது கண்டு, திடுக்கிட்டவனாய்ச் சரேலென்று கூடத்தை யடைந்து தாழ்வாரத்தில் நின்று நாற்புறமும் பார்த்தான். எங்கும் எவ்வித சத்தமும் உண்டாவதாகத் தோற்றவில்லை. தான் இருந்த அறையிலுள்ள விளக்கைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு

அவ்விடமுற்றும் பார்த்தபடியேகீழே இறங்கினான். கீழேயும் நிச்சயத் தமாகவே இருந்தது. இவனுக்கொன்றும் தோன்றவில்லை. கூடத்தை யடைந்து பார்க்கையில் தனது ஆபீஸ் ரூம் திறந்திருப்பதைக் கண்டு வியப்புற்று அதனுள் சென்றான். தன் மேஜைமீது தான் முன் வைத்திருந்த கடிதமில்லாமல் வேறு கடிதம் வைக்கப்பட்டிருப் பதைக் கண்டான். உடனே அவன் ஒருவிதமான ப்ரமைகொண்டு “ஆ! இதைன்ன கடிதம்!” என்று கூறிக்கொண்டே அதை எடுத்தான். அதுவும் முன் தான் படித்த கடிதத்தைப்போல் முற்றிலும் கையெழுத்துக்களால் மரகதவல்லியே எழுதியதாகக் காணப்பட்டது. இவனுக்கு வியப்பு முன்னிலும் அதிகமாகப் பெருகி அபாரமான யோசனைக்குள்ளாக்கிச் சகிக்க இயலாத ஒருமாதிரியான சங்கடத்தையுமுண்டாக்கி விட்டது. அவன் மெல்ல அவைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு கடிதத்தைப் பிரித்து படிக்கலாயினான். அது பின்வருமாறு:—

எனது த்ருகரண சத்தியான அன்பையும், கனிந்த காதலையும், என்னுயிரையும் ஒருங்கே கொள்ளுகொண்ட எனது மாற்றிலாமன்னனும் இணையிலா ஏந்தலுமாகிய இன்ப துரையின் சரண கமலங்களுக்கு எனது கண்ணீராகிய ஆந்த பாஷ்பத்தினால் மஞ்சள மாட்டிப் பிரியமென்னும் மலராலர்ச்சித்து, மாணஸீகமாக அநேக கோடி தண்டனிட்டு மிக்கப் பணிவுடனும் தாழ்மையாயும் தமதடியாள் செய்யும் விண்ணப்பம்:—

அந்தோ! நாதா! என் மனத்திலோ சொல்ல முடியாதபடி விஷயம் மூண்டு வந்து வரையும்படியாக என்னைத் தூண்டுகின்றது. எனதுசர்வநாடியும் ஒடுங்கிவிட்டபடியால் அதிகம் எழுதமனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. மேலும் தாமென்னவோ எத்துணை படித்திருந்தும் என் விஷயத்தில் கேட்போரின் வார்த்தையைக் கேட்டு நீதி என்பதை நெட்டித்தள்ளி விட்டார். இது விகாரமான செய்கைகளைச் செய்துவிட்டது. அதன் பின்னும்—அதை யறிந்தும்—யான் இக் கடிதம் எழுதிவைப்பது மதியீன மென்று எண்ணலாம். ஆயினும் தமது மித்திரனாகிய சத்ருவோ இன்னும் வேறுயாரோ இதைப் பார்ப்பின் என்மீது தாங்கள் கொண்டுள்ள அரியாயமான

எண்ணத்தை நம்பாமல் உண்மையை அறிந்து, எக்காலத்திலேனும் தம்மைக் கண்டால் இக்கடிதத்தையோ அல்லது இதிலுள்ள விஷயத்தையோ தமக்கறிவிப்பார்களல்லவா? அந்த ஓர் யோசனையுடன் ஈசனின் கருணை இதற்கேனும் சுரக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையுடன் இதை வரைந்து எனது துக்கத்தையும் நான் நிரப்பாதி என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் ப்ராணபதியே! தங்களுையே சதமென்று நம்பிய இவ்வபலையை காரணத்தையறியாதும் தீர விசாரியாதும் அநியாயமாய் யாரோ கூறிய மொழியை நம்பி அடியோடு முன்பின் யோசியாது இவ்விதம் ஆபத்துக்காளாக்கி விட்டீர். உங்களுடைய சொத்தாகிய இவ்வுயிரை தாங்கள் தங்களுடைய தல்லவென்று விலக்கிய பின்னரும் பூபாரமாக இனி ஏன் நான் சுமக்க வேண்டும்? அப்படி சுமப்பதை ஈசன்தான் கண்டு சகிப்பானு? பிறர்தான் பார்த்து நகையார்களா?

என் இன்னுயிர்க் காதலா! தாங்கள்தான் சந்தேகங் கொண்டீர்களே! என்னுடன் இதுகாறும் பழகியதையும் இத்துணை சடுதியில் மறந்து மட்பாண்டங்களை உடைப்பதுபோல என்னையே அன்னியனுக்குத் தத்தம் செய்யத் துணிந்ததுடன் தங்களது பிரலாதமாகிய என் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவையும் தாங்கள் குறைகூறத் துணிந்தீர்களே? ஐயோ! மும்மூர்த்திகளறிய த்ருகரண சுத்தியாகவுள்ள எனது கற்பு தாங்களறியாத தல்லவே! தமக்கவ்விதமான சந்தேகம் தோன்றியது எனது வினையின் பயனாகவே இருக்கட்டும். தாங்கள் உடனே அதை வெளிப்படையாக நேரில் கேட்டுத் தீர விசாரித்து உங்கள் கரத்தினாலேயே எனது உயிரை வாங்கியிருப்பின் நான் மெத்த சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக விருந்திருப்பேனே. ஆகா! பக்கத்துவீட்டுப் பாலாமணியின் விஷயத்தை உங்களிடம் எத்தனைமுறை கூறியுள்ளேன். அதைத் தாமறிந்தும் அவளுக்கு அடியாள் ஜீவகாருண்யத்தினால் உதவி புரிந்ததைத்தாம் வித்யாசமாக எண்ணலாகுமா? தாங்கள் நேற்று இரவு முதல் விகற்பமாயிருந்து மறைபொருளாகவே சம்பாஷித்ததின் உண்மையைப் பேதையாகிய யான் இப்போதல்லவா தெரிந்து கொண்டேன். நாதா! தாங்கள் என்னை இவ்வித உதவிசெய்ய வேண்டாமென்று

முதலிலிருந்தே கூறி யிருப்பீர்களாயின் யான் இதில் பிரவேசித்திருப்பேனா! தாங்கள் வித்யாசமின்றி இருந்தமையா லன்றோ என்றும் போல நேற்றும் கடிதம் எழுத அவளுக்கு உதவி புரிந்தேன்.

என் கண்ணாளா! தாங்கள் என்மீது உயிரையே வைத்திருந்தீர்களே, அத்தகைய ப்ரேமை இத்தனை சடுதியில் எவ்விதம் மாறி விட்டதோ! இதை நினைக்க எனது உள்ளம் துடிக்கின்றதே! ஆகா! என் ஜீவாதாரமே! என்னைத் தாங்கள் சித்திரவதை செய்வதாக விருப்பினும் அதை அடியாள் அபாரமான மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக உள்ளபோது தாங்கள் மறைந்தபடி என்னை இவ்விதம் மான்பங்கம் செய்வதற்குத் தமது மனந்தான் எவ்விதம் துணிந்ததோ! இப்பாவியின் கர்ப்பத்தில் ஜனித்ததனாலன்றோ உலக இயல்பறியாத கேவலம் மாமிசப் பிண்டமாயுள்ளதுக்கும் முடிவு காலம் வந்துவிட்டது. ஆகா! நாதா! மும்மூர்த்திகளின் மீதும், சந்திர சூரியராதி தேவதைகள் மீதும், ஆகாயவாணி, பூமிதேவி மீதும் சாஷியாக, எனது இஷ்டதெய்வமும், குலதெய்வமும், உயிர்த்தெய்வ முமாகிய தங்கள் மீதும் ஆணையாக எனது கருவிலுள்ள சிசு தம் முடைய தென்பதையும் எனது கற்பு பரிசுத்தமான தென்பதையும் பன்முறையும் கூறி ஸத்தியம் செய்கிறேன். இதனுண்மை தற்போது தாமறியா விடினும் எக்காலத்திலேனும் இதைத் தாமறியாமற் போகப் போவதில்லை. இது முக்காலும் கடவுளறிய ஸத்தியம் என்பதை உறுதியாகக் கூறுகின்றேன்.

என தாருயிர்க்காதலா! என்னுடைய தற்போதைய நிலைமையில் இதைவிட அதிகமாக எழுதமுடியவில்லை. எனது உயிரை யான் மாய்த்துக்கொள்ளுதல் கூடாதென்பதுதெரிந்தும், தாங்கள் என்னை அன்னியனுக்குத் தத்தம் செய்துவிட்ட படியால் எனது உயிரை நான் இனி மாய்த்துக்கொள்வதில் யாதொரு தடையுமே யில்லை என்பதை இதன் மூலம் தமக்கு உரைக்கின்றேன். ப்ராணபதி இன்றொரு விஷயம். என்னுடைய அவலமான நிலைமையையும், பரிகலிக் கத் தக்க கேவலமான பிழைப்பையும், அகால மரணத்தையும் எக்காரணம் பற்றியும் எவரிடமும் — என் பெற்றோரிடமும் — கூறவே வேண்டாம். நாம் மூவாறிந்ததே போதும். இதை என்

மீது கருணை கூர்ந்து யாரிடமும் உரைக்க வேண்டாமென்று
 டிகவும் மன்றடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாங்களே வெறுத்து
 விலக்கிய பாபியாகிய நான் இனி இவ்வுலகத்தில் 5 நிமிஷ
 மும் உயிர் தரித்து வாழேன். இது ஸத்தியம். தம்முடைய
 பாதசேவையே பெறாத பாபியாகிய யான் இனி இச்சென்மத்
 துடன் ஒரு மனிதரின் முகத்திலும் விழியேன். இதுவும் ஆணை
 யாகக் கூறுகிறேன். எனது கற்பை இதுபரியந்தம் கூட விருந்து
 பார்த்து வந்த தாமே சந்தேகங்கொண்டு களங்கத்தை யுண்
 டாக்கிய பின்னர் என் ஜென்மத்தை வைத்தும் வாழ
 வேண்டுமா? நாதா! நாம் ஒருவரோடொருவர் எத்தனையோ
 சந்தேகத்துடனும் ஆந்தமாகவும் சம்பாஷித்துக் கொண்ட
 விஷயங்கள் முற்றும் அடியோடு மடிந்து விட்டனவே. தாங்கள்
 நேற்று மாலை என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டு சென்றபோதே
 எனக்குப் பூர்ணமான சனியன் பிடித்துவிட்டான் என்பதைத்
 தற்போதே அறிந்தேன். என் அன்பரே! எத்தனை நேரம்
 பேசினும், எத்தனை பக்கங்கள் வரைந்தாலும் என் மனத்தில்
 பொங்கும் விஷயத்தைத் திருப்பித் திருப்பி எழுதிப் புலம்புவதை
 விட வேறுமுண்டோ! நமது இன்பம் இன்றோடு—இக்கடிதத்
 தோடு—தீர்ந்துவிட்டது. இனித் தாமெங்கேயோ, அடியாள் எங்
 கேயோ? அடியாளின் சுவத்தையும் தாம் காணப்போவதில்லை. மன்னு!
 கூறியதையே மீண்டும் மீண்டும் கூறுது இதோடு முடித்துக்கொள்
 கின்றேன். தாம் வீணே துறவறம் கொள்ளவேண்டாம். வேறு
 சந்தரவதியைத் தேடி மணம் புரிந்துகொள்ளுங்கள். என்னிடம்
 சந்தேகம் கொண்டது போல் தீர்க்காலோசனையின்றி ஒருவரிடமும்
 இனிச் சந்தேகிக்காதீர்கள். வானத்தில் சந்திரன் மேகத்திடையில்
 மறைந்த பின் பிரகாசிக்கிறதல்லவா? அதுபோல் என் இருதயத்தில்
 எப்போதும் பரிசுத்தமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் கற்பு
 மேகம் போன்ற தமது சந்தேகம் நிவர்த்தியாகிய பின்னரேனும்
 விளங்காமல் இராது. அதை அக்காலத்தில் தாமுணராதுபோக
 மாட்டீர்கள். இந்த விபரீதத்தை இனி மனத்திலிருந்து
 களைந்துவிடுங்கள். நான் உயிர் துறந்து அவ் வுலகமேகத்
 தவம் செய்து மறு ஜென்ம மெடுத்துத் தமக்கே மாலை

யிடுகிறேன். நாதா! வந்தனம். எனது வந்தனத்தையேனும் ஏற்றருள்க! தமது பாதமே கதி என்று நம்பிய அடியாள் உயிர் நீத்த பின்னரேனும் சந்தேகமென்னும் பாசத்தை மனத்தில் வைக்காமல் அகலச் செய்யுங்கள். இன்னும் சில மணிநேரமே என்னுயிர் ஊசலாகும்; அதன் பின்னர் சிந்தனையே தாங்கள் நிகாள்ளவேண்டாம். தமக்கும் நமது நண்பருக்கும் நமஸ்காரம்.

இங்ஙனம்,

தாங்கள் விலக்கிய

பரமபாபியாகிய

மரகதவல்லி.

கடிதத்தைப் படித்த தணிகாசலத்திற்கு இன்னதென்று ஒன்றுமே தோன்றாதவிதமான பரமசங்கடமும், அபாரமான மனக் கொதிப்பும், தன்வினை தன்னைச் சுடும் என்ற பழமொழியின் பலனை தானே அடைந்து விட்டோமென்ற ஏக்கமும் ஒருங்கே கூடி வதை செய்கின்றது. அவன் தனது மூட மதியையும், ஆலோசனை செய்யாது அவசரமாகச் செய்த வேலையையும் அப்போதே தெட்டென அறிந்தான். வெயர்வை குபீர் குபீர் என்று தலை முதல் கால்வரையில்பொங்கி எழுந்து கொண்டே இருக்கின்றது. “நாம் சற்றும் முன்பின் யோசியாது மிருகத் தன்மையாய்ச் செய்து விட்டோமோ!” என்று நினைக்கும்போதே அவனது மார்பில் கோடாவி கொண்டு பிளக்கின்றது. அவனால் சகிக்கவியலாத பரம சங்கடத்தையடைந்த வண்ணம் மற்றோர்புறம் பார்க்க அங்கு மரகதவல்லியின் ஆடையாபரணங்கள் வைத்திருக்கக் கண்டான். கண்டவுடன் திடுக்கிட்டு “ஆ! மோசம் போய்விட்டேனே என்ன செய்வேன்? ஐயோ! இவ்வாடை யாபரணங்களெல்லாம் எனது மரகதத்தினுடையவையல்லவா? இவைகளைக் கழற்றி வைத்திருப்பதிலிருந்தே அவள் கடிதத்தில் குறித்துள்ளபடி செய்துவிட்டாள்....செய்துவிடத்துணிந்துவிட்டாள்—என்பது நிதர்சனமாகத் தெரிகின்றதே! அட்டா! என்ன மதியீனம்! என்ன முன் கோபமான ஆத்திரம் நம்மைப் பாழாக்கி விட்டதே! சீச்சி! எனது ஜன்மத்தை என்ன செய்தாலும் தீராதே! ஆ ஜகதீசா!” என்று கதறியவாறு அங்கு வைக்கப்பட்ட

டிருந்த ஆபரணங்களை எடுத்து ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தான். மரகதம் தின மணிந்துகொள்ளும் சகல ஆபரணங்களும் 'ஒன்றுவிடாது வைத்திருப்பதைக் கண்டதும் அவனுடையவிசன மதிகரித்து விட்டது. "ஐயோ! அநியாயமாக மதிமோசமடைந்து வானத்தில் மேகத்தினிடையில் மதி பிரகாசிப்பதேபோல் இவளுடைய சத்தமான இருதயத்தில் பிரகாசிக்கும் கற்பை நமது பாசிபோன்ற மாசடைந்தமதியினால் களங்கமாகஎண்ணி விபரீதமாகப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கியதன் பயனானே என் கண்மணியை அறவே தொலைத்துவிட நேர்ந்து விட்டது. ஐயோ! என்செய்வேன்?" என்று பதறிய வண்ணம் உடனே கிளம்பி அவ்விடே முற்றும் கையில் விளக்குடன் தேடவாரம்பித்தான். மெத்தையில் எங்கும் அவனைக் காணோம். கீழே ஒவ்வோரிடமாகத் தேடிக்கொண்டே வருகிறான். ஓரிடத்திலும் மரகதத்தைக் காணவில்லை. அவனுடைய குழப்பம் அதிகரித்துக்கொண்டே அவனை வதை செய்கின்றது. அவள் இந்தவிடத்திலிருப்பாளோ, அந்த விடத்திலிருப்பாளோ, என்ற ஐயப்பட்டுக்கொண்டே மெல்ல சந்தடி யின்றித் தேடிக்கொண்டே வந்தான். கூடத்தின் ஓர் பக்கத்தில் விசுப்பலகையில் படுத்திருந்த கிழவி திடீரென்று அப்போது கண் திறந்து கொண்டமையால் அவனை கையில் விளக்குடன் பார்த்து விட்டாள். உடனே அவள் தணிகாசலத்தைத் திருடன் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு "ஐயோ! திருடன்! திருடன்! அப்பா, தணிகாசலம்! அம்மா, மரகதம்! எழுந்து வாருங்கள். திருடன்! திருடன்!" என்று பெருந்த சத்தமிட்ட வண்ணம் மெல்ல இறங்கி, (நல்ல பக்கா ஆசாமியான கிழவி) அதிவிரைவில் நகர்த்தபடியே வந்து தணிகாசலத்தின் காலை பின்புறம் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டாள்.

தான் சற்றும் எதிர்பாராவிதமாய்க் கிழவி கூச்சலிட்டுத் தன் காலைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டதைக் கண்ட தணிகாசலம் இன்னதென்று விவரிக்கக்கூடாத விதமான பீதியும் திகிலும் மடைந்தவனாய், கிழவிக்குத் தான்தான் தணிகாசலம் என்பதையும் தெரிவிக்கமாட்டாத அபாரமான குழப்பத்தை யடைந்து தம்பித்துக் கல்லாய் நின்று விட்டான். அதேசமயம் வீதிக்கதவை தட தட வென்று யாரோ தட்டும் சத்தத்தையும் கேட்ட தணிகாசலத்தின் கதி சத்தளிப்பாக ஆய்விட்டது. இன்னது செய்வது, சொல்லி நம்பதை யறியாது எழுனை மிதித்தவன் போலத் துடித்து நிற்கின்றான்.

182895

51-182895
182895

ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள்

எழுதியவை

ச ண் ப க வி ஜ ய ம்

இந்த நாவல், “இது சிறந்த நாவல்” என்று நாவல் படிப்பதில் ஆர்வமுடையார் புகழ்த்தக்கப்படி நாவலுக்குரிய இலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கிறது. இதனைப் படிக்கத் தொடங்கினால் முடிக்காமல் புத்தகத்தைக் கீழே வைக்க மனம் வராது. அல்லது கேட்டாலும் அப்படியே யிருக்கும். இது பால விநோதினிப் பத்திராசிரியராகிய வரகவி-திரு. அ. சுப்ரமணிய பாரதியார் எழுதிய முகவுரையுடன் கூடியது. இதுவரையில் எழுதி வெளிவந்த நாவல்களைவிட இதில், சிறுவரும், சிறுமியரும் உவந்து படிக்கவும், போற்றவும், படித்ததை நினைக்கவும், பிறருக்குச்சொல்லிப் புகழவும் தக்கப்படி உயர்ந்த நீதிகளையும், உலகப்போக்கையும், கற்பின் பிரபாவத்தையும், பெரியாரின் பெருமையையும், நல்லோரின் நடவடிக்கைகளையும், உத்தம குணப்பெண்களின் இலக்ஷணங்களையும் அநேக மேற்கோள்களுடன் விளங்க வைத்திருக்கிறபடியால், இந்த நாவல், கேவலம் நாவல் வகையில் எண்ணிப் புறக்கணிக்கத் தக்கதல்ல; போற்றத்தக்கதேயாம்.

மேலும் இதில் கூறியதையே கூறிப் படிப்பவர் மனத்திற்கு அருவருப்பைத் தரும்படியான சந்தர்ப்பம் எங்கும் காணக்கிடைக்காது. எந்தச் சம்பவமும் ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்கக் கூடியதாயும், அறிவைப் புகட்டக் கூடியதாயும், தியவருடைய மனதைத் திருத்தக்கூடிய வகையிலும் சிறந்து நிற்கும். ஆதலால் இதில் ஒரு புத்தகம் ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் பூஷணமாக விளங்க வைக்கப்படுவது இன்றியமையாததாகும். டிம்மி 40-பாசங்களும் முழுசிய சித்திரப்படங்களும் கொண்டது. விலை ரூ. 1—12—0.

வை தே கி

இதில் கதா நாயகியின் மன உறுதி, கற்பின் மாட்சி, உன்னத குணங்களின் உயர்ச்சி முதலியனவும் கதா நாயகி நாயகருடைய நெய்விக்கக் காதலின் இலக்ஷணம், கீரைக்காரகாமாஷியின் உயரிய குணங்கள், துப்பறிபவரின் திறமையும், லொள்ளுதுரை, லோகாற்புதம் ஜமீந்தார், பொக்கைக் கிழவி, மார்வாடி, சாரங்கபாணி, ஊரளந்தான், அடியளந்தான் முதலியவர்களின் ஹாஸ்ய வினோத அற்புதச்செய்கைகளும் இன்னும் மற்ற ரஸங்களும் நிரம்பப் பெற்று ருசிகரமாக விளங்குகின்றன. இது அனேக பத்திரிகைகளாலும் பிரமுகர்களினாலும் மதிக்கப்பெற்றது. அழகிய படங்களுடன் 540-பக்கங்கொண்ட இப்புத்தகத்தின் விலை ரூபாய். 2—8—0.

வத்ஸா கம்பெனி,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

அமிர் தாஞ்சனம்

எல்லா நோய்களுக்கும் தீவ்ய ஁ளவுதம்
விலை அணு பத்து.

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

அமிர் தாஞ்சன் டிபோ,
7. தம்புச்செட்டி வீதி, சென்னை.